

ஜனநாயகம்

சின்னா பின்னப்பட்டு சீரழிந்து கிடக்கும் ஒரு நாடோ சமூகமோ முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால், கண்டிப்பாய் அந்த நாட்டிற்கு ஜனநாயகம் என்பது அதாவது அந்த ஜனங்களாலேயே அந்த சமூகத்தை ஆட்சி செய்து, முற்போக்கடையச் செய்வது என்பது முடியவே முடியாது. இன்னும் விளக்கமாய்ச் சொல்வதானால், அதாவது, பல மதமாய், பல ஜாதியாய், பல வகுப்பாய், பல லக்ஷியமாய் பிரிந்து சராசரி 100க்கு 10 பேருக்கு கூட கல்வியறிவில்லாமல் இருக்கும் இந்தியாவுக்கு, இன்று ஜனநாயக ஆட்சி என்பது சிறிதும் பயன்படாது என்பதேயாகும்.

இந்த அபிப்பிராயம், நாம் மாத்திரம் சொல்வதாக மக்கள் கருதினாலும் நமக்கு ஆக்ஷேபணையில்லை. ஆனாலும் அறிஞர்களும், அனுபவ சாலிகளுமான அநேகர் இதே அபிப்பிராயம் கொண்டிருப்பதை நாம் கேட்டு மிருக்கின்றோம்.

அன்றியும் இந்த நமது மேல் கண்ட அபிப்பிராயத்தை நிரூபிக்க இதற்கு முன்பு பல ஆதாரங்களை நாம் எடுத்து காட்டியும் இருக்கின்றோம். ஆனாலும், இப்போது கிடைத்த இரண்டொன்றையும் எடுத்துக்காட்டுவோம். அதாவது:-

இந்திய நாட்டிலுள்ள மனித சமூகத்தில் சுமார் 6 கோடி மக்கள் தீண்டா தவர்களாக- மனிதர்களால் தொடக்கூடாதவர்களாக-அநேக விஷயங்களில் மனித உரிமைகளை அனுபவிக்கக் கூடாதவர்களாக - தெருவில் நடக்கவோ, குளத்தில் தண்ணீர் அருந்தவோ பொதுக்கோயில், மடம், சத்திரம், சாவடி என்பவைகளில் பிரவேசிக்கவோ சில பொது இடங்களில் சென்று படிக்கவோ, சில பொது இடங்களில் சென்று கூலிவேலை, உத்தியோகம் முதலியவைகள் செய்யவோ தடுக்கப்பட்டு, தாழ்த்தப்பட்டு, கொடுமை செய்யப்பட்டவர்களாகயிருக்கின்றார்கள் என்பதில் சிறிதும் ஆக்ஷேபணையே இல்லை என்பது உலக மறிந்த விஷயமாகும். ஒரு சமயம் 6 கோடி என்கின்ற எண்ணிக்கையில் சிறிது வித்தியாசமிருப்பதாக யாராவது சொல்லியிருக்கலாமே அல்லாமல், இந்த மாதிரி கொடுமைப்

படுத்தப்பட்ட மனித சமூகம் இந்தியாவில், இந்துக்கள் என்பவர்களுக்குள் இல்லை என்று யாரும் சொன்ன தேயில்லை.

ஆகவே, சற்றேறக் குறைய இந்துக்கள் என்பவர்களில் 3-ல் 1-பங்கு ஜனங்கள், இந்த நிலையில் வெகுகாலமாய் இருந்து வருகின்றதையறிந்தும், இவர்களுக்கு எவ்வித விடுதலையும் இல்லாமலேயே இப்படிச் செய்யப் பட்ட கூட்டாத்தாராலேயே, இந்தியாவுக்கு ஜனநாயக ஆட்சி கேட்டுக் கொண்டு வரப்படுகின்றது.

ஜனநாயக ஆட்சி “வழியில்” சுமார் 20, 30 வருஷகாலமாக நடக்க சந்தர்ப்பம் கிடைத்து மிக்க நெருக்கமான வழி என்பதிலாவது நடந்து வந்தும், இன்று வரை இந்தமாதிரி ஜனநாயக தத்துவம், இந்த 6 கோடி மக்கள் கொண்ட சமூகத்திற்கு ஒரு காரியமும் செய்ய முன்வரவேயில்லை. வேறு யாராவது அவர்களுக்கு ஏதாவது செய்வதாயிருந்தாலும் எந்தக் காரியத்திற்கும் இவர்கள் சம்மதிப்பதும் இல்லை. இவர்களை மீறி ஏதாவது சிறிது நடந்தாலும், நடப்பதாயிருந்தாலும் அது இந்திய ஜனநாயகத்தின் தத்துவத்தின் பலனா யில்லாமல், பிரிட்டிஷ் தனி நாயகத்தின் தயவால் என்றே சொல்லும் படியாகவே நடந்து வந்திருக்கின்றன. வந்துகொண்டே யிருக்கின்றன.

மற்றும், இந்தமாதிரி தாழ்த்தப்பட்டு கொடுமை செய்யப்பட்ட 6 கோடி சமூகமானது இன்றையத்தினம் எங்காவது, ஏதாவது ஒருவித சௌகரியத்தை வழக்கத்திற்கு விரோதமாய் அனுபவிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப் படுமானால், அது ஜனநாயகத் தடையையும் பலத்தையும் மீறி, ஜனநாயகத்தை தனிநாயகம் தோற்கடித்த, ஆதிக்கம் செலுத்தியதின் பயனாய் நடக்கின்றதே யல்லாமல் வேறில்லை என்று உறுதியாய்ச் சொல்லுவோம். வெளிப்படை யாய்ச் சொல்லவேண்டுமானால் பார்ப்பாருக்கோ, சைவருக்கோ, சைவ வேளாளருக்கோ மற்றும் தங்களை “பிரம்ம, ஶ்ஷத்திரிய வைசிய சற்குத்திர” என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் மேல் ஜாதிக்கோ இந்த வெள்ளைக்கார அரசாங்கம் “எமனாக”த்தோன்றியபோதிலும், மேல்கண்ட கொடுமைகளையும் கஷ்டங்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் கொடுமைப் படுத்தப்பட்ட 6 கோடி மக்களுக்கு, இந்த வெள்ளைக்கார அரசாங்கம் “சர்வ தயாபரரும், காரூண்ய மூர்த்தியுமான கடவுளால்” அனுப்பப்பட்டது என்று

அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருப்பதில் சந்தேகமும் இல்லை. அதில் ஒரு அதிசயமும் இல்லை.

அன்றியும், இன்று இனியும் கேட்கப்படும் ஜனநாயக சுதந்திரங்கள் கூட மேற்கண்ட தாழ்த்தப்பட்டு கொடுமை செய்யப்பட்டமக்களை இனியும் தலையெடுக்க வொட்டாமல் செய்யவேண்டும் என்கின்ற ஆசையைக் கொண்டு தான் கேட்கப்படுகின்றது என்பதை மறுக்கவோ, ஆக்ஷேபணை சொல்லவோ போதிய காரணம் கிடையாதென்றே தைரியமாய்ச் சொல்லுவோம். இன்று அவர்கள் அனுபவிக்கும் தொல்லைகளில் முக்கியமானது என்னவென்றால், மற்ற மக்களைப்போல் விகிதாசாரம் தாங்கள் படிக்க முடியாதது, மற்றமக்களைப் போல் தங்கள் விகிதாசாரம் தாங்கள் சம்பாதிக்க முடியாதது, மற்ற மக்களைப்போல் தங்கள் விகிதாசாரம் அரசியல் சுதந்திரங்களை அனுபவிக்க உத்தியோக வகையரா பெற முடியாதது முதலியவைகளாகும். இந்தமூன்றும் எந்த ஜனநாயக ஆக்ஷேபணையிலாவது, ஏதாவது ஒரு பரிகாரத்திற்கு இடம் இருக்கின்றதா? என்று பார்த்தால், பரிகாரம் கேட்பதே தேசத்துரோகமாகவும் ஜனநாயக தத்துவத்திற்கு விரோதமாகவும் பாவிக்கப்படுகின்றது. இதைப்பற்றி யாரும், எந்த ஜனநாயகவாதியும், தேசியவாதியும் வெட்கப்படுவது கூட கிடையாது. இந்த நிலையைப் போல ஒரு மானக்கேடான காரியம் இந்த நாட்டுக்கு வேறு ஒன்றுமே கிடையாது என்று சொல்லுவோம். அரசியல் சீர்திருத்தம் அதிகமாய் வழங்குவதற்காக என்று இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்ட சைமன் கமிஷனை, இந்த நாட்டில் 100க்கு 99³/₄ பார்ப்பனரும் ஆக்ஷேபித்து பகிஷ்கரிக்க வேண்டுமென்றார்கள். சில பார்ப்பனரல்லாத சோணகிரிகளும் அவர்களை பின்பற்றினார்கள். ஆனால், தாழ்த்தப்பட்டு, கொடுமைப்படுத்தப்பட்டவர்களில் எல்லோருமே சைமன் கமிஷனை வரவேற்று, ஆதரித்து தங்கள் குறைகளைச் சொல்லிக் கொண்டார்கள். பகிஷ்கரித்தவர்கள் யோக்கியதையையும், ஆதரித்தவர்கள் அடைந்த பலனையும் இப்போது கவனித்துப்பார்த்தால், பகிஷ்காரக்கூச்சல் போட்டவர்கள் தங்கள் சமூக நலனுக்கும் ஆதரித்தவர்கள் தங்கள் விடுதலைக்குமாக நடந்து கொண்டார்கள் என்பது விளக்கமாகும். சைமன் கமிஷனை ஆதரித்து, தங்கள் குறைகளைச் சொல்லிக்கொண்ட தாழ்த்தப்பட்டவகுப்பார்களின் பிரதிநிதிகளாக லண்டனுக்குச் சென்ற திருவாளர்கள் டாக்டர் அம்பரிட்கார், ராவ் சாஹிப்

சீனிவாசன் ஆகிய இரு கனவான்களும் வெளியிட்டிருக்கும் ஒரு யாதா துப்படியும் றாவ்சாஹிப் சீனிவாசன் அவர் கள் லண்டனிலிருந்து தங்கள் வகுப்பாருக்கு அறிவித்திருக்கும் கம்பி யில்லாத் தந்தியி லிருந்தும் நாம் அறிவது என்னவென்றால்,

அவர்கள் தங்கள் யாதாஸ்தில் கண்டிருப்பதானது:-

தங்களுக்கு இந்நாட்டின் சமத்துவமான நகரவாழ்க்கை சுதந்திரம் கிடைப்பதற்கு அடியில் கண்ட திட்டங்களை சட்டமாக ஆக்கச்செய்யப்பட வேண்டுமென்றும்,

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் தங்களுடைய மற்ற குடி ஜனங்களுக்கு கொடுத்திருக்கும் உரிமைகளை, யாதொரு தடையுமில்லாமல் தங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். அவைகள் எந்த முறையில் இருக்கவேண்டுமென் றால், மற்றவர்கள் பொதுவாக எல்லாக் காரியங்களிலும் அனுபவிக்கும் சுதந்திரங் களை போலவே உதாரணமாக பொதுசுத்திரங்கள், மடங்கள், பள்ளிக் கூடங்கள், ரோட்டுகள், குளங்கள், கிணறுகள், இதர தண்ணீர் துறைகள் முதலாகியவைகளிலும், தரையிலாவது, தண்ணீரிலாவது, ஆகாயத்திலாவது செல்லும் வாகனங்கள், நாடக சாலைகள், பொது இளைப்பாறும் இடங்கள், சந்தோஷ விளையாட்டு, களியாட்டு இடங்கள் முதலிய இடங்கள் ஆகியவை கள் எந்த முறையில் நடத்தப்பட்டாலும், அவைகளில் சென்று, அவற்றின் பலனையும், சௌகரியத்தையும், மற்ற குடிஜனங்கள் அனுபவிப்பது போல் தாங்களும் அனுபவிக்க தாராளமான உரிமைகள் இருக்க வேண்டும் என்றும்,

அவ்வித சுதந்திரங்களை யாராவது தடுத்தால் அப்படித் தடுப்பவர் களை 5 வருஷ காலம்வரை தண்டிக்கத் தகுந்தபடி சட்டத்தில் விதிகள் இருக்க வேண்டும் என்றும்,

மேல்கண்ட நிபந்தனைகளுக்கு விரோதமாய் நடக்கும் முறையில், தங்களை யாராவது, எந்தக் காரியத்திலாவது பஹிஷ்காரம் செய்தால் அல்லது செய்யும்படி தூண்டினால், அப்படிப்பட்ட கூட்டத்தார்களையோ, தனி மனிதர்களையோ, முறையே 7 வருஷம் 5 வருஷகாலம் வரை தண்டிக்கவோ, அல்லது தகுந்த அபராதம் விதிக்கவோ அல்லது இரண்டும் செய்யவோ விதிகள் செய்யவேண்டும் என்றும்,

மற்ற சமூகத்தாருக்கு இருப்பது போல், மற்றவர்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளவும், சாக்ஷி கொடுக்கவும், சொத்துக்களை வாங்கவும், விற்கவும், குத்தகைக்கு விடவும், குத்தகை வசூலிக்கவும், சொத்துக்களை சுதந்திர மாய் அனுபவிக்கவும்,

சர்க்கார் நிர்வாகம், ராணுவம் ஆகிய துறைகளிரண்டிலும் மற்ற ஜனங்களைப் போலவே, தாங்களும் உத்தியோகங்களை தாராளமாய் வகிக்கவும், எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் சேர்ந்து வாசிப்பதற்கும்,

தெரிந்தெடுக்கப்படும் ஸ்தாபனங்களில் தங்கள் சமூகத்தினரின் மொத்த எண்ணிக்கைக்குச் சரியான பிரதிநிதித்துவம் இருக்கவும்,

கோயில்கள், பொது மடங்கள், சத்திரங்கள் ஆகியவைகளின் சொத்துக்களை மற்றவர்கள் அனுபவிப்பது போலவே தாங்களும் அனுபவிக்கவும்,

தங்கள் உரிமைகளை காப்பாற்றிக்கொள்ளும் விஷயத்தில் மற்றவர் களுக்கு இருக்கும் சுதந்திரங்கள் சௌகரியங்கள் தங்களுக்கும் இருக்கவும்,

குற்றங்களுக்கு தண்டனைகள் விதிப்பதில் கொஞ்சமும் வித்தியாச மில்லாமல் இருக்கவும், கண்டிப்பான சட்டவிதிகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

மற்றும், தங்கள் சமூக எண்ணிக்கைக்குச் சரியான பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பதும், தங்கள் பிரதிநிதிகளைத் தாங்களே தெரிந்தெடுக்கவும்,

முதல் 10 வருஷத்திற்கு தனித் தேர்தல் முறை அளிக்கவும்,

பிறகு சாத்தியப்பட்டால், பொதுத் தேர்தலில் சேர்த்துக் கொள்ள வசதி செய்து கொள்ளவும்,

பொதுத்தேர்தல் முறையை தங்கள் வகுப்பார் ஆக்ஷேபித்தால் அவர்களை நிர்பந்தப்படுத்தாமல் இருக்கவும்,

உத்தியோகத் தெரிந்தெடுப்பில், தங்கள் வகுப்பில் வீதாச்சாரம் தெரிந்தெடுக்கவும்,

உத்தியோகங்களில், இப்போது இதர ஜாதிகள் எத்தனை விகிதாசு சாரம் இருக்கின்றார்களோ, அத்தனை பேர்கள் வீதாச்சாரம் வீதம், தங்கள் சமூகத் தாரும் உடனே வந்து சேர்ந்து உத்தியோகம் அடைவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டியதும்,

இந்தக் காரியங்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டச் சட்டங்களை, எந்த மாகாணமாவது சரியான படி அமுலில் கொண்டுவரவில்லையானால், கவர்னர் ஜனரல் சபையிடம் அப்பீல் செய்துகொள்ள உரிமையிருக்கவும், அப்படிப் பட்ட அப்பீலின் மீது, கவர்னர் ஜனரல் உடனே பிரவேசித்து மேல்படி சட்டத்தை சரியானபடி நடத்திவைக்கப் பாதுகாப்புகளும் இருக்கவேண்டும்.

கடைசியாக, இந்த சீர்திருத்தங்கள் வழங்கப்பட்டு இது அமுலுக்கு வரும் போது, இதற்காக அதாவது இவை ஒழுங்காக நடைபெற இதற்கென்றே ஒரு தனி இலாகா ஏற்படுத்தி, அதற்காக ஒரு தனி மந்திரியையும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவர் மத்திய சபையின் நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாகவும் இருக்கவேண்டியதோடு பாரபக்ஷமில்லாமல் நடந்துகொள்ளக்கூடிய சுதந்திர மும், தன்மையுமுடையவராகவும் இருக்க வேண்டும்.

மாகாண நிர்வாகசபைகளிலும், மத்திய அரசாங்க நிர்வாக சபையிலும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவர் ஸ்தானம் பெறத்தக்க முயற்சியும், ஏற்பாடும் செய்ய கவர்னருக்கும் கவர்னர் ஜனரலுக்கும் சட்டப்பூர்வமான வசதிகள் இருக்க வேண்டும் என்பவைகளாகும்.

இந்தப்படியான ஒரு யாதாஸ்தை வட்ட மேஜையில் ஆஜர் செய் திருக்கின்றார்கள்.

நிற்க, மேற்கண்ட இந்த யாதாஸ்துக்கு அதாவது இந்தப்படியான சீர்திருத்தம் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதற்கு வட்டமேஜை யாரும் ஒப்புக் கொண்டிருப்பதாக திரு.ராவ்சாஹிப் சீனிவாசன் அவர்கள் தனது சமூகத்தாருக்குக் கொடுத்த ஒரு தந்தியால் தெரியவருகின்றது.

அந்தத் தந்தியின் சாரமாவது:-

1. தனித்தொகுதி மூலம் தேர்தல் நடத்துவது,

2. தங்கள் சமூகத்தில் வயது வந்தவர்களுக்கு எல்லாம் ஒட்டு உரிமை அளிப்பது,
3. மாகாண சட்ட சபைகளில் எப்படியும் 100க்கு 15 வீதம் ஸ்தானங்களுக்கு குறைவில்லாமல் இருப்பது,
4. மந்திரி சபையில் தாழ்ந்த வகுப்பாருக்கு ஒரு ஸ்தானம் இருப்பது,
5. எல்லா உத்தியோகங்களிலும் விகிதாச்சாரம் தங்கள் சமூகத்துக்கு உத்தியோகம் வழங்குவது,

ஆகிய இவைகளுக்கு விதாயங்கள் ஏற்பட்டு விட்டதாக தெரி கின்றது. ஆகவே இந்த சௌகரியங்கள் அவர்களுக்கு கிடைப்பதற்கு இன்று ஜன நாயகம் உதவி செய்ததா? தனி நாயகம் உதவி செய்ததா? என்று பார்த்த தால் தனிநாயகத்தின் பெருமை விளங்காமல் போகாது.

மற்றொரு உதாரணம்

நிற்க, ஜனநாயகத்தின் யோக்கியதைக்கு மற்றொரு உதாரணம் சொல்லு வோம். அதாவது, சமீபத்தில் ஒரு வருஷத்திற்கு முன் இந்திய சட்ட சபையில் நிறைவேறின பாலிய விவாகத்தடுப்புச் சட்டமானது ஜன நாயகத்தால் நிறை வேற்றப்பட முடியாமல், தனி நாயகத்துவத்தின் உதவியாலேயே நிறை வேற்றப்பட்டது. அது அமுலில் வருவதில் ஜனங்கள் - ஜன பிரதிநிதிகள் ஆக்ஷேபிக்கிறார்கள் என்று இன்றும் சொல்லப்படு கின்றது. இந்தச் சொல்லுக்குப் பயந்து, ஜனநாயகத்துக்கு சார்பளிக்கும் அரசாங்கம், தனி நாயகம் செய்யாமல் பயப்படவும் செய்கின்றது.

அன்றியும் அந்தச் சட்டத்தை ஒழிக்கவும், மீறவுமே ஜன சபாவம் முந்திக்கொண்டு இருக்கின்றது. இந்தப்படி செய்வதற்காகச் சொல்லப்படும் காரணம் என்ன வென்று பார்த்தால் அது பகுத்தறிவையோ, அனுபவ பலனையோ மனித வர்கத்துவ சாஸ்திரத்தையோ ஆதாரமாய்ச் சொல் லாமல் “ஒரு காலத்தில் இருந்த ஒருவர் சொன்னார்” “அந்தப்படி நடக்கா விட்டால் மதத்துக்கு விரோதம்” “பாவமானதாகும்.” “நரகம் வரும் என்று வேதம் சொல்லுகிறது” என்ற காரணங்களால் ஆக்ஷேபிக்கப்படுகின்றன. இருக்கின்ற அல்லது வரப்போகின்ற

அல்லது இன்றும் அதிகமாக வர வேண்டிய ஜனநாயக ஆக்ஷி திட்டம் என்பதிலும், இந்தப்படியான அதாவது ஏதோ ஒரு காலத்தில் யாரோ ஒரு பெயர் உடையவரால் யாருக்காகவோ சொல்லப் பட்டதாக ஏற்பாடு செய்திருக்கும் - எழுதி வைத்திருக்கும் மதத் துக்கும், வேதத்திற்கும் விரோதம் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் ஏற்படுவதற்கு மார்க்கமில்லாமல் வெகு ஜாக்கிரதையாய்ப் பார்த்து திட்டம் வகுக்கப் படவேண்டுமென்றே சொல்லப்படுகின்றது.

ஆகவே இந்த ஜனநாயகம் மனித வர்க்கத்திற்கு நியாயமான சுதந்திரத்தையும், சுவாதீனத்தையும் கொடுக்கக் கூடியதா அல்லது அடிமைத் தனத்தையும், கெடுதியையும் கொடுக்கக்கூடியதா என்பதை யோசித்தாலும், ஜனநாயகத்தின் யோக்கியதை சுலபத்தில் விளங்காமால் போகாது. நமது மக்களின் ஜனநாயக உணர்ச்சியானது இன்று “நமது தேசம்” “நமது மதம்” “நமது ஜாதி” என்கின்ற தத்துவத்தின் மீதும் “முதலில் தேசம்” என்று பலரும் “முதலில் மதம்” என்று சிலரும் “முதலில் ஜாதி” என்று அநேகரும் கருதியே ஜனநாயக திட்டம் வகுப்பதில் முனைந்திருக்கின்றார்களே யொழிய, முதலில் மனித சமூகம் பிறகுதான் மற்றது என்கின்ற அறிவு இந்த நாட்டில், இன்றைய தினம், மகாத்மாக்கள் முதல் தேசிய வீரர்கள்-தொண்டர்கள் வரை, தேசாபி மானி முதல் தேசபக்தர் தேசியவாதிகள் வரை - ஆச்சாரியார், மடாதிபதி, சுவாமிகள் முதல் அடியார் கூட்டங்கள் வரை, ஆஸ்திக பண்டிதர்கள் முதல் அவர்களது மாணவர்கள் வரை யாராவது ஒருவருக்கு இருக்கின்றதா? என்பதை நடுநிலைமையிலிருந்து யோசித்துப் பார்த்தால் ஜனநாயகத் தத்துவத்தின் யோக்கியதை விளங்காமல் போகாது.

ஜனநாயகம் என்பதில், ஜனம் என்றால் மனிதர்கள் என்றும், நாயகம் என்றால் ஆட்சித்துவம் - எஜமானத்துவம் என்றும் பொருளாகும்.

ஆகவே மனித ஆட்சித்துவம் என்பது மனித தர்மத்துக்கும், மனித துவத்திற்கும் பொதுவான நன்மை பயக்கும்படியான தாகவும் காப்பு அளிக் கும் படியானதாகவும் இருக்கவேண்டியதா? அல்லது “என் தேசம் காப்பாற்றப்பட்டபின்தான் மனித தர்மம், என் மதம் காப்பாற்றப்பட்ட பின்தான் மனித தர்மம், எனக்கு மோட்சத்தில் சரியான இடம் தேடிக்கொண்ட பின் தான் மனித

தர்மம், எனக்கு நரகம் கிடைக்காமல் பார்த்துக் கொண்ட பின்தான் மனித தர்மம்” என்று பாதுகாப்பு ஏற்படுத்திக்கொண்டு மனித பொது தர்மத்தையே கவலையற்றதாகக் கொண்டால் அந்த ஜனநாயகம் மனிதவர்க்க ஆட்சி ஆகுமா? அல்லது மதநாயகம், அல்லது தனிப்பட்ட மனிதனின் மோட்சநாயக ஆட்சியாகுமா என்று பார்த்தாலும், ஜனநாயக ஆட்சியின் போலித்தத்துவம் விளங்காமல் போகாது. ஏனெனில் தேசநாயக ஆட்சியும், மதநாயக ஆட்சியும் மோட்ச நாயக ஆட்சியும், மற்ற பொதுக் காரியங்களும் ஒவ்வொரு நாட்டுக்கு ஒவ்வொரு விதமாகவும், ஒவ்வொரு மதத்திற்கு ஒவ்வொரு விதமாகவும், ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் ஒவ்வொரு தனி மனிதனுக்கும் ஒவ்வொரு விதமாகவும், ஒவ்வொரு தனிமனிதனின் ஒவ்வொரு நிலைமைக்கும் ஒவ்வொருவிதமாகவும் இருந்துவருகின்றது. மேலும் இவைகளுக்கெல்லாம் பூரண சுதந்திரமும், பாதுகாப்பும் அளிப்பது தான் ஜனநாயக தத்துவம் என்பதாக மகாத்மாக்களால் பூரண சுயேச்சை வீரர்களால் தேசிய வாதிட்களால் உறுதிவாக்கிக்கப்பட்டாய் விட்டது. ஆகவே, இந்த ஜனநாயகம் மனித சமூகத்திற்கு ஆபத் தானதா அல்லது அனுகூலமானதா என்பது அறிவாளிகளுக்கு விளங்காமல் போகாது.

மக்களுக்கு உண்மையான மனித தர்ம நாயகம் எப்படியிருக்க வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு உதாரணம் வேண்டுமானால் நடுச் சமுத்திரத்தின் முழுக்கப்போகும் கப்பலின் நடவடிக்கையைப் பார்த்தால் தெரியவரும். அதாவது, கப்பல் முழுமும்போது கப்பல் ஓட்டும் தலைவன் ஜனங்களைக் காப்பாற்ற முயற்சிக்கும் முறையில் மனித தர்மம் விளங்குவதை காணலாம்.

அதாவது கப்பல் முழு ஆரம்பித்தவுடன் தேசம், மதம், ஜாதி, உத்தியோகம், பணம், பதவி ஆகியவைகளை கவனிக்காமல் பலக் குறைவானவர்களையும் சக்தி குறைவானவர்களையும் காப்பற்றுவதே முதல் கடமையாய் நினைத்து பெண்களையும், வயோதிகர்களையும், குழந்தைகளையும், நோயாளிகளையும் முதலில் காப்பாற்றுகின்றான். ஆகவே ஆட்சியிலும் அப்படிப்பட்ட கொள்கையே மனித தர்ம நாயக ஆட்சி யாகும். இந்த ஆட்சியை ஜனநாயக ஆட்சி கப்பலிலிருக்கும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் சுதந்திரம் கொடுத்தால் முதலில் எடுத்துக்காட்டிய ஜனநாயகக் கொள்கை ஆதிக்கமானது ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் தான் தான் முதலில் காப்பாற்றப் பட வேண்டும் என்று

ஆசைப்பட்டு கலகம் ஏற்பட்டு அதனால் கரையேறும் சாதனங்கள் கூட எல்லாம் அடியோடு முழுகிப்போகும். இந்த மாதிரிதான் நமது ஜனநாயகமும் இருக்கின்றது.

மற்றொரு உதாரணம்

அதாவது ஜனநாயக ஆக்ஷி மனித தர்மத்திற்கு எவ்வளவு ஆபத்து கரமானது என்பதற்கு மற்றொரு உதாரணம் என்னவென்றால் “இவ்வாரம் இந்திய சட்டசபையில் சர் ஹரிசிங்கவரால் கொண்டுவரப்பட்ட விவாக சீர்திருத்த சட்டமானது ஒரே அடியாய் தலையில் அடித்து சொல்லப்பட்டு விட்டது. இந்த சட்டமானது வெகுகாலமாக அனேக அறிவாளிகள் என்பவர்களால் ஆலோசித்து சம்மதிக்கப்பட்டு கொண்டுவரப்பட்டதாகும்.

அச்சட்டமானது பூரண முற்போக்கடைந்தது என்றோ மனித தர்மத்திற்கோ, மனித சபாவத்திற்கோ, மனித சுதந்திரத்திற்கும் முழுஉரிமை அளிக்கக் கூடிய தென்றோ சொல்லிவிட முடியாததாயிருந்துங்கூட, அதாவது ஒரு மனைவிக்கு மேல் விவாகம் செய்துகொள்ளக்கூடாது என்கின்ற தடையை வைத்தும் அது ஜனநாயகத்துவ பிரதிநிதிசபையாலும் ஜனநாயக தத்துவ அரசாங்கத்தின் ஜனப் பிரதிநிதி அங்கத்தினராலும் (நானபிஷியல்லா மெம்பராலும்) விரட்டி அடிக்கப்பட்டுவிட்டது. இதற்கு சொல்லப்பட்ட காரணம் என்னவென்று பார்த்தால் திரு. ராஜாபகதூர் கிருஷ்ணமாச்சாரியர் என்ற ஒரு அய்யங்கார் பார்ப்பனர் “எனது மூதாதைகள் செய்த ஏற்பாட்டு படிதான் இருக்கவேண்டும். அதற்கு விரோதமானவைகளை ஒப்புக் கொள்ளப்பட மாட்டாது. ஆதலால் இந்தச் சட்டம் கூடாது” என்பதாகச் சொல்லி சட்டத்தை எதிர்த்திருக்கின்றார். மற்றவர்களும் இதை அனுசரித்தே மதக்கட்டளையை முன்னிட்டே எதிர்த்திருக்கின்றார்கள். கடைசியாக சர்க்கார் தரப்பில் சட்டமெம்பர் என்கின்ற ஒரு பார்ப்பனர் தனது பார்ப்பனப் புத்தியையே காட்டி சர்க்காருக்கும் தனது சமூக ஆதிக்கத்திற்கும் குந்தக மில்லாமல் பேசி அதை நிராகரிக்கச் செய்துவிட்டார்.

அந்தச் சட்டத்தின் சாரமெல்லாம் தனக்கு இஷ்டமான பெண்ணை, அதுவும் ஒரே ஒரு பெண்ணை மணந்து கொண்டு வாழ்வதை எந்த சட்டமும் தடுக்கக்கூடாது என்பதேயாகும்.

(அதாவது கலப்பு மணத்திற்கு அனுமதி யளிப்பது) இதனால் மதம், பெரியோர் செய்த ஏற்பாடு ஆகியவை கள் கெடக்கூடாது என்கின்ற காரணங்களே, மனிதஉரிமைக்கு தடையாய் இருக்கின்றது என்று ஏற்படுகின்றதே அல்லாமல் அது மனித தர்மத்திற்கோ, சரீர செளக்கியத்திற்கோ நாணையத்திற்கோ ஒழுக்கத்திற்கோ என்ன தடை அல்லது கெடுதி ஏற்படுகின்றது என்பது கவனிக்கப்படவில்லை என்கின்றது நன்றாய் விளங்குகின்றது.

ஈரோடு சுயமரியாதை மகாநாட்டில் தலைமை வகித்த திரு. ஜயகர் அவர்கள், கலப்பு மணத்தைப் பற்றிப் பேசும்போதுதான் கலப்பு மணத்தைப் பற்றி வெள்ளைக்கார அதிகாரிகளுடன் பேசியதாகவும், அதற்கவர்கள் “கலப்பு மண சட்டத்தைப் பாசசெய்து (நிறைவேற்றி) எங்களை இந்த நாட்டைவிட்டு விரட்டப் பார்க்கின்றீர்களா என்று கேட்டார்கள்” என்பதாக எடுத்துச் சொன்னார். ஆகவே, கலப்பு மணம், அனுபவத்தில் நமது நாட்டில் நடைபெறுமானால், நமது நாட்டில் ஐரோப்பியர் ஆகியோ, கிருஸ்துவர் ஆகியோ, மகமதிய ஆகியோ, இந்துக்கள் ஆகியோ மற்றபடி பௌத்தம், கிறிஸ்து, இஸ்லாம், இந்து முதலிய மதங்களோ, பார்ப்பான், பறையன் முதலிய ஜாதிகளோ அன்னிய ஆகிகளோ அடியோடு நமது நாட்டைவிட்டு ஏன் உலகத்தையே விட்டுக் கூட ஓடிப்போக மார்க்கமுண்டாகும். இந்த நிலை கூடாது என்கின்றவர்களுடைய ஆக்ஷிதான் இன்றும் ஜனநாயக ஆக்ஷியாகவும், இனியும் அதிகமான முற்போக்குள்ள ஜனநாயக ஆக்ஷியாகவும் இருக்கின்றது, இருக்கவும் போகின்றது.

ஆகவே, லெனின் ஆக்ஷியோ, கமால்பாஷா ஆக்ஷியோதான் மனிதத் தர்ம - மனித நாயக ஆக்ஷியாக இருக்க முடியுமே அல்லாமல் மற்றபடி எந்த சீர்திருத்தம் கொடுத்து, எந்த ஜனநாயக ஆக்ஷி கொடுத்து, அதை எந்த மகாத்மா ஒப்புக்கொண்டு அதை எந்த வெள்ளைப் பார்ப்பானோ, கருப்புப் பார்ப்பானோ மொட்டைப் பார்ப்பானோ மனப்பூர்வமாய் ஒப்புக் கொண்டு நடத்திக் கொடுப்பதாயிருந்தாலும் அது ஒரு நாளும் மனித தர்ம ஆட்சி யாயிருக்க முடியவே முடியாது என்று உறுதியாய்ச் சொல்லுவோம்.

மேலும் மனிதனுக்கு ஒரு நாயகம் வேண்டி இருந்ததின் காரணமே மனிதசமூகம் நாயகமில்லாமல் வாழ்க்கை நடத்தமுடியாமல் போனதி னாலேயேயாகும். அந்தப்படி முடியாமல் போனதற்கு காரணம், மனித னுக்கு அறிவில்லாத தன்மையும் சுயநலத்தடிப்புமாகத்தான் இருந்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில் மேல்கண்ட இரண்டும் மக்களுடன் மக்கள் கலந்து ஒற்றுமையாயும் நம்பிக்கையாயும் வாழ்ச்செய்ய முடியாது.

ஆகவே மக்கள் தங்களுக்கு ஒரு அரசன் வேண்டியது என்பதற்கு ஆதாரமான காரணங்கள் எல்லாம் ஒழிக்கப்பட்டு அரசன் இல்லாமல் வாழலாம் என்கின்ற தன்மை அடையும் வரை தங்கள் பொது வாழ்வில் தங்க ளுக்கு தாங்களே நாயகர்களாயிருந்து கொள்வது என்பது சாத்தியமான காரியமாகுமா என்பதை கவனித்துப் பார்த்தாலும் ஜனநாயகத்தின் முட்டாள் தனம் விளங்காமல் போகாது. அந்தக் காரணங்கள் சரிபடுத்தப்படாத ஜனங் கள் மறுபடியும் தங்களைத் தாங்களே தங்கள் பொதுவாழ்வுக்கு நாயகர்களாய் இருந்து கொள்ளுவது என்பது சாத்தியமான காரியமாகுமா? என்பதை கவனித்துப் பார்த்தால் ஜனநாயகத்தின் முட்டாள்தனம் விளங்காமல் போகாது.

ஆகவே இப்போது ஜனநாயக ஆக்ஷி என்று நாம் சொல்லுவ தெல்லாம் ஒருக்காலும் மனித தர்ம ஆக்ஷியாகவே ஆகாது.

முதலில் நான் மனிதன். பிறகு தான் இந்தியனோ, எவனோ ஆவேன்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 08.02.1931

தேர்தல் பிரசாரம் என்னும் ஏமாற்றுப் பிரசாரம் வயிற்றுப்பிழைப்பு வசவுகளும்

– சித்திரபுத்திரன்

சித்திரபுத்திரனுக்குழு பழய பாடம் படிக்க நேர்ந்துவிட்டது. இது இஷ்டமில்லாத காப்யமானாலும் அது இன்றியமையாததாய் போய் விட்டது! கர்ம்பலன் யாரை விட்டது?

இந்திய சட்ட சபைத் தேர்தல் ஆரம்பமாகி விட்டது. இது வேலையில்லா வாலிபர்களின் கஷ்டத்தை ஒருவாறு குறைக்க அனுசூலமாயிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அது போலவே கொள்கையோ, விஷயமோ இல்லாத பத்திபக்கைகாரர்களுக்கும் ஒரு அளவு கஷ்டம் நீங்கிற்று என்றும் சொல்லலாம். நாட்டுக்கோ, நிகரத்துக்கோ, ஏழைமூ பாட்டாளி மக்களுக்கோ இதனால் ஏதாவது பயன் உண்டா என்று பார்மூபோமானால் தேர்தல்களுடையவும், தேர்தல் படிவுகளுடையவும் பயன் கடைசியாக “பிச்சை போடாவிட்டாலும் பரவாயில்லை நியாயமூ பிடித்துக் கட்டுங்கள்” என்கின்ற மாதிபக்குத் தான் அதாவது நின்மை ஏற்படாவிட்டாலும் கெடுதியாவது இல்லாமல் இருந்தால் போதும் என்று பிறார்த்திக்க வேண்டிய அளவில்தான் வந்து படியமூ போகின்றதே ஒழிய வேறில்லை என்பது உறுதி.

காங்கிரசும், சுயராஜ்ஜியக் கிளர்ச்சியும், சீர்திருத்த ப்யற்சியும் ஆதியில் நிம் நாட்டில் எழுபடி ஏற்பட்டது என்பதை வாசகர்கள் சிந்தித்துமூ பார்க்க வேண்டும்.

வக்கீல்கள் தங்களது தொழில்களை விருத்தி செய்து கொள்ளு வதற்காகத் தங்களைமூபற்றி விளம்பரம் செய்து கொள்ளும் நோக்கத்துடன் பொதுமக்களுக்குத் தங்களைத் தெரியும்படியான மாதிபயில் ஏதாவது கூட்டங்கள் கூட்டுவது, அல்லது கூட்டமூபட்ட கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளுவது அல்லது சற்று பொது ஜன உணர்ச்சியுள்ள வழக்குகளில் தங்கள் பெயர்கள் வரமூ பார்மூபது அல்லது பத்திபக்கைகளில் ஏதாவது விஷயங்களைமூபற்றி எழுதுவது அல்லது பத்திராதிபர்கள் தயவை விலைக்கு வாங்கி தங்கள் பெயரை அடிக்கடி அவற்றில் வரும்படியாக செய்வது பதலாகிய காப்யங்கள் வக்கீல் தொழில் விருத்திக்கு இன்றியமையாதனவாக இருந்து வந்ததுடன் இன்றும் இருந்து

வருவதையும் காணலாம். தானாகவே நில்ல வரும்படி வரக்கூடியவர்கள் சிலர் இழுபடிமுபட்ட காபியங்களில் கலந்துகொள்ளாமல் இருமுபதையும் பார்க்கின்றோம் என்றாலும், பெரும்பான்மையான வக்கீல்கள் இந்த ிறையை அனுசரிக்கின்றார்கள் என்று சொல்வது மிகையாகாது. நிமக்குத் தெய்ய பல பெற்றோர்கள் தங்கள் குமாரர்களான வக்கீல்களுக்கு இதை உபதேசம் செய்வதையும் பார்த்திருக்கிறோம்.

இந்த உண்மையில் இருந்து இன்றைய எழுபடிமுபட்ட வக்கீல், பொது நில ஊழியர், தேசியவாதி ஆகியவர்களும் தழுபித்துக் கொள்ள ிடியாது. இந்த ியற்சியில் இருந்துதான் பெய்தும் அரசியல் விஷயங்களும், சீதிருத்த விஷயங்களும் புறமுபட்டனவே ஒழிய வேறில்லை.

இதன் பயனாக அரசியல் காபியங்களில் அரசாங்கத்தோடு கலந்து கொள்வதற்கு வக்கீல்களுக்குமு பல சந்தர்முபடங்கள் கிடைத்து வந்திருக்கின்றன. அவற்றுள் சிலதான் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள், சட்டசபைகள், அரசாங்க உத்தியோகங்கள், மந்திரி பதவிகள் தலியனவாகும். அரசியல் ியற்சிகளுக்கு இன்று ஏதாவது நாட்டில் உணர்ச்சி இருந்து வருகின்றது என்று சொல்லமுபடுமானால், அது மேல் கண்டவைகளான தேர்தல்கள், உத்தியோகங்கள், பதவிகள், பெரும் பண வருவாய்கள் ஆகியவைகள் காரணமாகத்தானே ஒழிய பரோபகாரத்திற்காகவே மனிதன் வாழ வேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் காரணத்தால் அல்லவென்று உறுதியாய்ச் சொல்லலாம். இழுபடிமுபட்ட பதவிகளில் ஒன்றுதான் இழுபோது நிடைபெறும் இந்திய சட்டசபைத் தேர்தல் கோஷமாகும்.

இந்தத் தேர்தல் இழுபோது வந்தவுடன் உலகத்தை வெறுத்த “துறவிகள்”, “சந்யாசிகள்” எல்லாம் வெளியில் வந்து விட்டார்கள்.

“சட்டசபை மாய்கை” என்றும் “அது ஒன்றுக்கும் உதவாதது” என்றும் “போதிய அதிகாரம் பொருமுபாணியும் ஏற்பட்டாலொழிய அதனால் யாதொரு பயனும் இல்லை” என்றும் இன்னும் பலவாராகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தவர்கள் இழுபோது “காங்கிரசின் கௌரவம், தேசத்தின் சுயமயாதையும் காந்தியாபன் பெருமையும்” அதில்தான் (அதாவது இந்திய சட்டசபைத் தேர்தலில்தான்) இருக்கின்றது என்று சொல்லும்படியான நலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது.

ஜஸ்டிஸ் ககி என்னும் ஜனநாயகக் ககியார் தங்களுடையதுதான் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் ககியும், தங்களுடைய கௌரவம் தாங்கள் தான் இந்த நாட்டு மக்களின் பிரதிநிதிகள் என்பதும் இதில்தான் அடங்கி இருக்கின்றது என்று சொல்ல வேண்டியவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள். இந்த நலையில் இந்த இரண்டு ககியும் ஜனமுபிரதிநிதி ககி அல்ல வென்று உண்மையிலேயே கருதும் சிலர் தனிமுபட்ட ிறையிலோ, ஜனநாயகம் - தேசியம்

அல்லது ஏதோ ஒரு பெயரைக் கொண்ட கக்ஷி □றையிலோ இந்திய சட்ட சபையின் நலம் தொண்டாற்றலாம் என்று கருத வேண்டியவர்களாகவும் ஆகிவிட்டார்கள்.

இவற்றையெல்லாம் குற்றம் சொல்லுவதற்காக சித்திரபுத்திரன் இந்த வியாசம் எழுதவில்லை. மனிதன் இன்றைய உலக வாழ்வில் மேலும் மேலும் மேன்மையும், பதவியும், பண□ம், புகழும் அடையவேண்டும் என்று ஆசைமூட்டுவது சகஜமேயாகும்.

விவசாயம், வியாபாரம், லேவாதேவி, வக்கீல், வைத்தியம், சம்பள உத்தியோகம் □தலிய தொழில்களில் இருக்கும் நிரணையக் குறைவை விட - அவற்றால் மற்ற மக்களுக்கு இருக்கும் கஷ்ட நிஷ்டங்கள் ஏமாற்றங்கள் ஆகியவைகளை விட, அவற்றில் நிரைபெறும் போட்டிகளின் யோக்கியதைகள், ஒழுக்கக் குறைவுகள், நிரணையக் குறைவுகள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் விட, அரசியல் பட்டம், பதவி, உத்தியோகம் □தலியன சம்பாதிமூபதிலும் தேர்தல்களில் வெற்றி பெறுவதற்காக □யற்சிமூபதிலும் காங்கிரஸ் பக்தனாவதிலும் தேசீயம் பேசுவதிலும், அதிகமான நிரணையக் குறைவோ, குற்றமோ இருமூபதாகவோ இவற்றில் ஏற்படும் போட்டிகளில் நிடக்கும் ஒழுக்க ஈனம் □தலிய கா□யங்கள் அதிகமென்றோ மிகவும் தமூபிதமென்றோ நிராம் சொல்ல வரவில்லை. வியாபா□க்கு உள்ள புரோக்கர்களும், வக்கீல்களுக்கு உள்ள டவுட்டுகள் (புரோக்கர்களும்), மற்றவர்களுக்கு உள்ள கூட்டிவிடுகின்றவர்களும் எவ்வளவு உண்மையானவர்கள் - நிரணைய□ள்ளவர்கள் சுயநிலமில்லாதவர்கள் என்று சொல்லக் கூடுமோ அதைவிட தேர்தல் புரோக்கர்கள் எவ்விதத்திலும் மோசமானவர்கள் அல்ல என்றே சொல்லுவோம். ஆனால் □ன்னயதைவிட பின்னயதில் மக்கள் சுலபத்தில் ஏமாந்து விடக்கூடும் என்று மாத்திரம் சொல்லலாம் என்றாலும், சக்தி இல்லாதவர்கள் தோற்றுமூபோவது எவ்வளவு ஞாயமோ அதுபோல் தான் அறிவில்லாதவர்கள் ஏமாந்து போவதும் நயாயமேயாகும். ஆதலால் அதையும் நிராம் குற்றம் சொல்லுவதற்கு இல்லை.

மக்கள் ஏமாந்து போகின்றார்களே என்கின்ற ப□தாபம் யாருக்காவது இருக்குமானால் அமூபடிமூபட்டவர்கள் மக்கள் ஏமாறுவதற்கு ஆதாரமாய் இருக்கும் கா□யங்களை, □யற்சிகளை தை□யமாய் வெளியாக்க □யற்சிக்கலாம். இதைத் தவிர யாரையும் சொந்தத்தில் தனிமூபட்ட □றையில் குற்றம் சொல்லுவது நயாயமல்ல என்பதே நிமது அபிமூபிராயம்.

அந்த □றையில்தான் தேர்தல் தந்திரங்களைமூ பற்றி சில எழுத

ஆசைமூபடுகின்றோம்.

தேர்தல் ிறை இந்நிாட்டில் ஏற்படுவதற்கு ின் பட்டம் பதவி உத்தியோகம் ிதலியவற்றில் ஆசை உள்ளவர்களுக்கு மக்களையு பற்றிக் கவலை இல்லாமல் அரசாங்கத்திற்கு நிலல பிள்ளையாக நிட்டுந்து கொள்ளுவதை மாத்திரமே அனுசுிக்க வேண்டிய - போதுமான யோக்கியதாம்சமாய் இருந்து வந்தது. அதற்கு செளகியமில்லாதவர்கள் மக்களுக்கு நிலல பிள்ளையாக நிட்டுந்து காட்டி மக்களிடம் அரசாங்க நர்வாக ிறையில் உள்ள தவறுதல்கள் பலவற்றைத் திித்தும் பெருக்கியும் தங்கள் இஷ்டத்துக்கு அணுகுணமாய் கற்பித்தும் காட்டி மக்களை ஏமாற்றி அவர்களது நிம்பிக்கையைமூ பெற்று ஜனமூபிரதிநிதித் துவத்திற்கும் பட்டம், பதவி, அதிகாரம், உத்தியோகம், பெருமை ிதலியவற்றில் ஒரு பங்கு கிடைக்கும்படி செய்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது. இதனால் பிந்திய கூட்டத்தாருக்கு எமூபடியாவது மக்களை ஏமாற்றுவதற்கு சாதனம் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதில் அதிசயமில்லை.

நிம் நிாட்டு நலைமையானது ஓட்டு மொத்த மக்களின் 100க்கு 7 அல்லது 8 பேரே படித்தவர்கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்களாய் இருமூபதாலும், அதிலும் 100க்கு ஒருவர் இருவரே நின்றாய்மூ படிக்கவும், எழுதவும், யோசிக்கவும் உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க செளகியம் உள்ளவர்களாய் இருமூபதாலும் இம்மக்களை ஏமாற்ற அதிக கஷ்டமான மார்க்கம் ஏதுமே தேடவேண்டிய அவசியமில்லாமலும் போய்விட்டது. இதானது இரூபபடிமூபட்டவர்களுக்கு ஒரு பெய்ய அனுசூலமாய் ஏற்பட்டு விட்டது.

இந்தக் காரணத்தால் தேர்தல்களில் பிரவேசிக்கின்றவர்கள் தங்கள் சொல்லும், எழுத்தும், கொள்கைகளும் உண்மையும் நிாணையம், யோக்கியமூ பொருமூபும், நின்மையும் சிறிது கலந்ததாகவாவது இருக்கின்றதா என்கின்ற கவலையும், பயம் இல்லாமல் என்ன வேண்டுமானாலும், எமூபடி வேண்டுமானாலும் பேசவும் எழுதவும் நிடுக்கவும் ஆன காப்யங்கள் செய்ய துணிவுள்ளவர்களாகி விட்டார்கள்.

இதோடு மாத்திரமல்லாமல் இந்நிாட்டின் பொருளாதாரத் திட்டம், வாழ்க்கைத் திட்டம் மக்களுக்கு எவ்வித பொருமூபும் ஜவாமூதாத்தனம் ஒழுக்கம் அற்றதாகி, எமூபடியாவது வயிறு வளர்க்க வேண்டியதே மனித ஜீவனின் கடமை என்று இருந்து வருகின்றபடியால் மேற்கூறமூபட்ட கூட்டத்தாருக்கு வெகு எளிதில்

கூலிகள் கிடைத்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் நலமும் மக்களை ஏமாற்றக் கருதி தங்கள் தங்களுக்கு அனுசூலமாக எழுப்பி வேண்டுகோளும் உண்மைகளைத் திருத்தியும், அபாண்டங்களைக் கற்பித்தும் அகாரணமாய் வைதும், பேசவும், எழுதவும் கூடிய கூலிகளை நயமிக்க வேண்டியவர்களாவதுடன் இழுப்படிமுபட்ட பலர் கூலிக்கு அமர வேண்டியவர்களாகவும் ஆகிறார்கள்.

இந்த இரு கூட்டத்தாரும் மக்களின் அறியாமையும், பாமரத் தன்மையையும் நின்றாய் அறிந்து கொண்டதால் தாங்கள் பேசுவதும், எழுதுவதும் 100க்கு 100 பொய்யாகவும் அயோக்கியத்தனமாகவும் ஏமாற்றலாகவும் இருக்கின்றது என்பதை உணர்ந்தும் இழுப்படி போபினையோ இன்னும் அரை வினாடியிலோ உண்மை வெளியாகிவிடக் கூடியதாய் இருந்தாலும், இதற்கு இன் தாங்கள் பேசியதும், எழுதியதும் அடியோடு பொய்த்துமு போய் பலதரம் மக்களை ஏமாற்றி இருக்கின்றோமே என்பதை உணர்ந்திருந்தாலும், சிறிதும் பயமில்லாமல் தங்கள் காபங்களை நிடத்திச் செல்லுகின்றார்கள்.

இவைகள் எல்லாம் இழுப்போதைய வாழ்க்கைத் திட்டத்தின்படி குற்றம் என்று சொல்ல நிம்மால் டியவில்லை. ஏனெனில் இந்தமுபடி எல்லாம் நிடந்தால் தான் இன்று மனிதன் மகாத்தமாவாகலாம், பிரபலஸ்தராகலாம், கீர்த்தியும் புகழும் பெறலாம், பட்டம் பதவியும் அடையலாம், அதிகாரம் செய்யலாம், பணம் சம்பாதிக்கலாம், பாடுபடாமல் சோம்பேறியாய் இருந்து ஊரார் உழைமூபில் வயிறு கழுவலாம் மற்றும் அவற்றிற்கேற்ற தேசாபிமானி, தேசீய வீரர், தேசியமு பத்திராதிபர் ஆகியோர்கள் ஆகலாம் என்கின்ற நலையில் வாழ்க்கைத் திட்டம் இருந்து வருகின்றது. இது இன்று நேற்று அல்லாமல் வெகு காலமாகவே இருந்தும் வந்திருக்கின்றது.

ஆதலால் இழுப்படிமுபட்ட செய்கைகளைக் கண்டு யாவரும் வருந்தக் கூடாது என்றும், யாவரையும் குற்றம் கூறக்கூடாது என்றும் சொல்வதோடு இன் சொல்லியபடி அவைகளையெல்லாம் அமுபுரட்டுகளை யெல்லாம் தையமாய் வெளிமுபடுத்த வேண்டியது ஒவ்வொரு யோக்கியமானவனுடையவும், பட்டம் அதிகாரம் பெருமை புகழ் ஆகியவற்றில் ஆசையில்லாத பொது நில ஊழியத்திற்கு உயிர் வாழ்பவர்களுடையவும் கடமை என்று சொல்லிவிட்டு அடுத்த அத்தியாயத்தில் பிரவேசிமுபோம். (தொடரலாம்)

முகுத்தறிவு - கட்டுரை - 26.08.1934

ஜன நிராயகமா? பண நிராயகமா?

உலகில் ஜனநிராயகம் என்னும் வார்த்தை மிகவும் செல்வாக்குழ பெற்றது என்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபனை இருக்காது.

செல்வாக்குழ பெற்ற வார்த்தைகள் எல்லாம் உண்மையானதும், நேர்மையானதும் என்று சொல்லிவிட ிடியாது.

செல்வாக்குழ பெற்ற வார்த்தைகள் பெரும்பான்மையும் சில சுயநிலங்கொண்ட மக்களால் உள் எண்ணத்தோடு கற்பிக்கமுபட்டு பாமர மக்களுக்குள் பிரசாரம் செய்யமுபட்டதின் பயனாகவே செல்வாக்கடைய ிடிந்ததாக இருக்குமே தவிர உண்மையில் அதன் யோக்கியதையால் – ஏற்படும் பயன்களால் செல்வாக்கு ஏற்பட்டதென்று சொல்லிவிடவும் ிடியாது.

புண்ணியம், சத்தியம், அஹிம்சை, ஜீவகாருண்யம், ஓழுக்கம், கற்பு என்பன போன்ற வார்த்தைகளுக்கு நிராட்டில் மதிமூபும் செல்வாக்கும் இருந்து வருகின்றது என்றாலும் அவைகள் உபயோகமுபடும் மாதிமூபும் காமூபத்தில் அனுஷ்டிக்கமுபடும் தன்மையும் எழுபடி இருந்து வருகின்றது என்பதை நாம் எடுத்துக் காட்ட வேண்டியதில்லை. இவை பெரும்பாலும் வலுத்தவன் இளைத்தவனை அடக்கியாளும் காமூபத்திற்கும் தன் தன் சுயநிலத்துக்குமே பெமூபும் பயன்படுத்தமுபடுகின்றன என்பது கண்கூடு.

இம்மாதிமூபிலேயே தான் ஜனநிராயகம் என்கின்ற வார்த்தையும், பணநிராயகத்துக்கு அடிமை அதாவது பாமர மக்களையும், ஏழை மக்களையும் அடக்கியாள, படித்த – பணக்கார மக்களால் கற்பிக்கமுபட்டதும், பயன்படுத்தத் தக்கதுமான வார்த்தை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கின்றது.

உலகிலே எந்தெந்த நிராட்டில் ஏழை மக்கள் கண் விழித்தார்களோ அங்கெல்லாம் ஜனநிராயகத்தின் புரட்டு வெளியாகிக் கொண்டதான் வருகின்றது. ஜனநிராயக அரசாங்கம் – ஜனநிராயக ஸ்தாபனங்கள் – ஜனநிராயக மூபற்சிகள் என்பவைகளைமூப பற்றிய அனுபவம் இந்திய மக்களுக்குச் சுமார் 50, 60 வருஷகாலமாக இருந்து வருகின்றது என்று எண்ணுகின்றோம். இந்த ஐம்பது, அறுபது வருஷகால அனுபவத்தில் ஜனநிராயகத்தின் பலன் என்ன என்பதைமூப பார்த்தால் பிறகு ஜனநிராயகம்

என்பதில் அதன் வார்த்தைக்கேற்ற தத்துவம் இருக்கின்றதா? அல்லது ஜனநாயகம் என்பது பணநாயகத்தின் அடிமையா என்பது விளக்கும்.

இந்தியாவில் ஜனநாயக ஸ்தாபனம் என்னும் காங்கிரசு ஏற்பட்டு சுமார் 50 வருஷங்களுக்கு மேலாகின்றது. ஜனநாயக தத்துவம் என்னும் னிசிபாலிட்டிகள், ஜில்லா தாலூகா போர்டுகள் தலியவை ஏற்பட்டும் 50, 60 வருஷங்களாகின்றன.

சட்டசபைகள், நர்வாக சபைகளில் பெரும்பாகம் தலியவைகளும் ஜனநாயகத்துக்கு வந்து 20 வருஷங்கள் தல் 40 வருஷங்கள்வரை ஆகின்றன. இவைகளால் பொது மக்களுக்கு ஜனநாயக தத்துவ நின்மை என்ன ஏற்பட்டது? அல்லது ஜனநாயக உமை என்ன ஒழுங்காய் பயன்படுத்தலுபட்டது? என்பதை யோசித்துலு பார்க்க வேண்டுகிறோம். ஜனநாயக சட்டசபையையும், நர்வாக சபையையும் எடுத்துக் கொள்ளுவோம். ஜனநாயக ஸ்தாபனங்களின் பேரால் நிடக்கும் புரட்டுகள் எவ்வளவு? என்பதில் காங்கிரசெழு பற்றி நாம் அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்றே எண்ணுகின்றோம். பொதுவாகலு பேசுவோமானால் இன்று ஜனநாயகம் பணநாயகத்தின் அடிமையா அல்லவா என்பதை தலில் யோசிமுபோம். நிமது சென்னை மாகாணத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு இரண்டு நன்று ஜமீன்தார்களோ, பணக்கார லேவாதேவிக்காரரோ தலாளிகளோ ஒன்று சேர்ந்து 3 அல்லது 4 லக்ஷ ரூபாய் தல் வைத்து ஜனநாயகத்தை விலைக்கு வாங்கும் கூட்டாளிகளாகி ஒரு கூட்டு வியாபாரம் ஆரம்பித்தால் 26 ஜில்லாக்களிலும் குறைந்த அளவாக மெஜாட்டி சட்டசபை மெம்பர்களையாவது தங்கள் இஷ்டலுபடி ஆடக் கூடியவர்களாக சம்பாதித்து விட டியுமா டியாதா என்று யோசித்துலு பாருங்கள். இன்னம் கொஞ்சம் பணம் செலவு செய்தால் அரசாங்க நயமன மெம்பர்களையும் சுவாதீனம் செய்து கொள்ள டியுமா இல்லையா என்பதை யோசித்துலு பாருங்கள். அன்றியும் எந்த தேர்தலை எடுத்தாலும் ஸ்தல ஸ்தாபன தேர்தலுக்கு 2000ரூ செலவு, 5000ரூ செலவு, 10000ரூ செலவு என்று சொல்லலுபடுவதும் சட்டசபை தலிய தேர்தல்களுக்கு பத்து ஆயிர ரூபாய் செலவு, இருபது ஆயிர ரூபாய் செலவு, ஐம்பது ஆயிர ரூபாய் செலவு என்று சொல்லலுபடுகின்றதும் உண்மையா அல்லவா என்று கேட்கின்றோம்.

100க்கு 90 மக்களை ஏழை விவசாயிகளாகவும், ஏழைத் தொழிலாளிகளாகவும் எழுத்து வாசனை அற்ற பாமர மக்களாகவும் சராசு வாழ்க்கைக்கு போதுமான செளகரியமில்லாத மக்களாகவும் கொண்ட இந்த நாட்டில் மேல் கண்டபடி ஆயிரம், பதினாயிரம் லக்ஷம்

கணக்காக ரூபாய்களைச் செலவு செய்தால் தான் ஜனநாயகமு பிரதிநிதித் தத்துவத்தை அடையலாம் என்கின்றதான ஜனநாயகம் அல்லது கலமுபற்ற உண்மையான ஜனநாயகமா? பணநாயகமா? என்று கேட்பதல்லாமல் இத்தேர்தல்களின் பயனாய் ஏற்படும் கலகம், காலித்தனம், மனஸ்தாபம், கக்ஷி, பிரதிக்கக்ஷி மனமுபான்மை ஆகியவைகள் ஒரு கூட்ட மக்களை ிடிநாயகத்துக்கு நபந்தனை அற்ற அடிமைகளாகச் செய்து வருகின்றதா இல்லையா என்றும் கேட்கின்றோம்.

அரசாங்கம் தன்னை ஜனங்களுக்காக ஜனங்கள் அபிமூபிராயமுபடி நிடக்கும் ஜனநாயக அரசாங்கம் என்று சொல்லிக் கொள்ளுவதை நாம் புரட்டு என்று சொல்லுவதை விட அவர்களால் கொடுக்கமுபட்ட ஜனநாயகத் தத்துவத்தை கையாளும் ஜனங்கள் உண்மையாய் யோக்கியமாய் அனுபவிக்கத் தகுதி உடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லமுபடுவதானது இன்னும் ஆயிரம் பங்கு ிழுமு புறட்டு என்றுதான் சொல்லமுபட வேண்டியதாகும்.

ஜனநாயகம் கொடுக்கமுபட்ட எல்லாத் துறைகளிலும் பணம் உள்ளவன், பூமி உள்ளவன், வீடு வாசல் உள்ளவன், இந்திய மக்களின் சராசு வரும்படிக்கு மேல் 10 பங்கு 100 பங்கு அதிக வரும்படி உள்ளவன் ஆகியவர்களுக்குத்தான் ஓட்டுமை இருகின்றதே தவிர, கைகால் உறமாய் இருந்து அவனவன் கைமுபட உழைத்து உண்ணும் பாட்டாளி மக்களுக்கு ஓட்டுச் சுதந்திரம் கிடையவே கிடையாது. மற்றும் தன் உழைமுபின் பயனாய் வருஷம் ஒன்றுக்கு 350 ரூபாய் வரையில் கூலியோ, சம்பளமோ, பெறுகின்றவனாய் இருந்தாலும் அவனுக்கும் ஓட்டுமை கிடையாது என்கின்ற ிறையில்்தான் ஜனநாயக ஓட்டுமை இருக்கின்றது என்றால் இமுபடிமுபட்ட ஏழைமுபாட்டாளி மக்களுக்கு ஜனநாயகமு பிரதிநிதித்துவம் எமுபடி கிடைக்குமென்று கேட்கின்றோம். ஓட்டு அருகதை, பிரதிநிதி அருகதை இமுபடியாக இருந்தாலும் பிரதிநிதித்துவத்தைமு பெறும் ிறை ின் குறிமுபிட்டபடி ஆயிரம் பதினாயிரம் லக்ஷம் ரூபாய் செலவிட வேண்டியதாய் இருக்கின்ற தென்றால் ஏதோ ஒரு சில பணக்காரர்கள் மாத்திரம் அல்லாமல் பொதுமக்கள் இதை நனைக்கத்தான் யோக்கியதையுடையவர்களாவார்களா என்றும் தேர்தல் கூச்சல் போடுகிறவர்களைக் கேட்கின்றோம். இந்த மாதம் பூராவும் ஜனநாயகத் தேர்தல் கூச்சலாகவே இருக்கிறது. இந்திய சட்டசபைத் தேர்தல், டவுன் ினிசிபல் கவுன்சிலர்கள் தேர்தல்கள் ஆகியவைகளின் பேச்சுக்களாகவே இருக்கின்றன. இந்திய சட்டசபைத் தேர்தல் சம்மந்தமாய் லக்ஷக்கணக்கான செல்வம் உள்ளவர்களும், லக்ஷக்கணக்கான செல்வந்தர்களை தங்கள் கைக்குள் அடக்கிக் கொண்டிருக்கின்றவர்களும் ஜனநாயகம் - தேசியம்

தவிர, மற்றவர்களுக்கு அங்கு வேலை இல்லை என்பது வெளிமூபடை. பணச்செலவு இல்லாமல் ஏமாற்றலாம் என்று கருதுகின்றவர்கள் ஜனநாயக ஸ்தாபனங்களின் புரட்டுகளையும் அயோக்கியத்தனங்களையும் ஆதாரமாய்க் கொள்ள வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இந்தக் காரணத்தாலேயே இரண்டுக்கும் யோக்கியதையற்ற வெகுபேர் “சீ அந்தரூ பழம் புளிக்கும்” என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

இது நற்க, □னிசிபல் டவுன் தேர்தல்களை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். ஒரு ஓட்டுக்கு 10 ரூபாயில் இருந்து 15 ஆகி 20 ஆகி, 25 ஆகி, 35 ஆகி, 50 ரூபாய் ஆகி விட்டதுடன் சில ஓட்டுகளுக்கு அதாவது சிறிது சாமார்த்தியவாளியாய் இருந்து வாங்கின பணத்தைத் திரும்பக் கொடுமூபதாய் பாசாங்கு செய்தவர்களுடைய ஓட்டுகளுக்கு 100 ரூபாய் விலையும் ஆகிவிட்டது. இதில் எதுவும் இரகசியமிருமூபதாய் சொல்ல □டியாது. சர்க்கார் சேவகர்கள், குமாஸ்தாக்கள் ஓட்டுகளும் கூட இந்த விலைக்குத்தான் வாங்கமூபட்டிருக்கின்றன என்று நனைக்க வேண்டியிருக் கின்றது. சிலர் பணம் வாங்காமல் ஓட்டுமூ போட்டிருக்கலாம் என்றாலும், அதற்குத் தகுந்த பிரதிமூ பிரயோஜனமாவது அடையக் கருதியே ஓட்டுச் செய்கிறார்கள் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

இவற்றோடு மாத்திரமல்லாமல் ஜனநாயகத்தைமூ பணநாயகம் என்று மாத்திரம் சொல்வதோடல்லாமல் காலித்தன நாயகம் என்று கூட சொல்ல வேண்டிய நலைமையில் சில ஊர்களில் தேர்தல்கள் நடைபெற்றதாகச் செய்திகள் எட்டுகின்றன.

இன்றைய தினம் இருக்கும் பண நெருக்கடியில் 20ரூ, 30ரூ, 100ரூ. போல ஒரு காக்காமூபுள்ளி X போடுவதற்குமூ பணம் கிடைமூப தாயிருந்தால் அதை வேண்டாமென்று சொன்னவர்களை □ட்டாள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏனெனில் “பொது ஜனங்கள்” கேட்ட ஜனநாயகத் தத்துவத்தில் புரட்டு இல்லை என்று சொல்ல எவராலும் □டியாது. அரசாங்கத்தார் வழங்கிய ஜனநாயகத் தத்துவத்தில் ஏமாற்ற□ம், புரட்டும் இல்லையென்று யாராலும் சொல்ல □டியாது. இதை ஏற்றுக்கொண்டு ஜனநாயகமூ பிரதிநதிகளாய் நற்கும் அபேட்சகர்களிடத்தில் புரட்டும், ஏமாற்ற□ம், பித்தலாட்ட□ம் மாத்திரம் அல்லாமல் நானையக் குறையும், யோக்கியமூ பொறுமூபற்ற தன்மையும் அடியோடு இல்லை என்று சிறிது கூட சொல்லிவிட □டியாது. இமூபடிமூபட்ட நலையில் ஒரு ஓட்டர் இமூபடிமூபட்ட கா□யத்திற்கு இமூபடிமூபட்ட ஆட்களிடம் பத்தோ, இருபதோ, ஐம்பதோ, நூறோ வாங்கிக்கொண்டு ஓட்டுச் செய்தால் அது எமூபடி குற்றமாகும் என்பது

நிமக்கு விளங்கவில்லை.

எழுபடி ஒரு பெண் கற்பு இழந்தால் அந்த பெண்ணுக்கும், அதற்குச் சபங்கு பொறுமூபாளியாய் இருந்த ஆணுக்கும் சமமான பாவம் என்று சொல்லுகின்றோமோ, அது போலவேதான் ஒரு ஓட்டர் பணம் வாங்கினால் அந்த ஓட்டருக்கும், அவருக்குமூ பணம் கொடுத்த அபேட்சகருக்கும் அதற்கு இவ்வளவு தாராளமாய் இடமளித்த அரசாங்கத்துக்கும் சமமான பாவம், குற்றமூ பொருமூபு இருக்கின்றது என்று தான் சொல்லுவோம். இன்றைய சட்டத்தில் இதற்கு வேறு மாதிபயான அபிமூபிராயம் இருக்கலாம். ஆனால் தீர்மூபு நாளர் சட்டமிருக்கின்றதாகச் சொல்லுகின்றார்களே, அந்தச் சட்டத்தில் அதாவது ஒவ்வொருவருடைய பகுத்தறிவையும் உபயோகித்து நிடுநலையில் இருந்து பார்க்கும் தன்மையில் டன்று பேரும் அதாவது ஓட்டரும், அபேட்சகரும், தேர்தல் ஹைகளும் டன்றும் குற்றவாளிகள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அரசாங்கத் தத்துவம் பணக்காரத் தன்மையது என்பது யாரும் மறுக்கக் கூடியதல்ல. ஏனெனில் பணக்காரனுக்குத்தான் ஓட்டு என்பதோடு அதிகமூ பணம் செலவு செய்யத் தகுந்தவன் தான் வெற்றி பெறக்கூடிய நலையில் இன்று பெரும்பான்மையான எல்லா தேர்தலும் இருந்து வருவதையும் அந்தமூபடியே நிடுந்து வருவதையும் அரசாங்கம் தனக்குத் தெபயாது என்று சொல்லிவிடு படியாது.

போட்டி போடும் இரண்டு அபேட்சகர்களும் இந்த மாதிப நிடுந்து கொள்வதால் அரசாங்கத்தாபடம் பிராது கொடுக்க எவனும் வருவதில்லையே ஒழிய அதாவது சூதாடிகள் சூதுக் குற்றத்துக்காக எழுபடி அவர்களே பிராதுக்கு வராமல் இருக்கிறார்களோ அதுபோல் இருவரும் வருவதில்லை.

ஆனால் அரசாங்கம் இந்தக் குற்றத்துக்கு ஜவாமூபதாயல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ள வேண்டுமானால் மற்றக் காபயங்களுக்கு எழுபடிபு புலன் விசாபத்து நிடுவடிக்கை நிடுத்துகிறார்களோ அதுபோல் நிடுத்தி இக்காபயங்களை ஒழித்து இருக்கலாம். ஆதலால் அரசாங்கம் இதில் பங்கு பெறாமல் தமூபித்துக் கொள்ள படியாது.

இந்தக் காரணங்களால் தான் ஜனநியாகம் என்று சொல்லமூபடுவது ஏமாற்றம் என்றும், அது பணநியாகத்தின் லைசென்ஸ் பெற்ற கூலி என்றும், அதைமூ பொது மக்கள் இந்த மாதிப பணம் வாங்கிக் கொண்டு ஓட்டுச் செய்யலாம் என்கின்ற காபயத்திற்கு அல்லாமல் வேறு காபயத்திற்கு உதவும் என்று எண்ண இடமில்லை என்றும் சொல்லுகிறோம்.

மூகுத்தறிவு - தலையங்கம் - 30.09.1934

தேசியத்தின் விளைவு

- தேசியத்துரோகி

1914ம் வருஷம் முதல் 1918ம் வருஷம் வரை நடந்த உலக மகாயுத்தமானது அதில் சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொரு தேச மக்களையும் தேசியம் - தேசாபிமானம் என்பவற்றின் பேரால் செய்யப்பட்ட பிரசாரத்தின் பயனாகவே அந்த யுத்தத்தில் சம்மந்தப்படும்படி செய்து. இந்த உலக மகாயுத்தத்தின் பயனாய் கொல்லப்பட்டவர்கள் 9743914 கிட்டத் தட்ட ஒரு கோடிபேர் காயம் பட்டவர்கள் 2,09,27,459 இரண்டு கோடிப் பெயர்களுக்கு மேலானவர்கள் காணாமல் போனவர்கள் 30,00,000. இந்த மகாயுத்தத்திற்கு செலவான துகை 70,00,00,00,000 பவுன் (ஏழு ஆயிரம் கோடி பவுன்) அதாவது 10,00,00,00,00,000 ஒரு லட்சம் கோடி ரூபாய்கள் ஆகும்.

இது நிற்க இன்றைய தினம் உலக யுத்தத்தை எதிர் பார்த்து “தேசாபி மானத்தின் காரணமாக” என்று தேசத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக உலக அரசாங்கங்கள் மொத்தமும் செலவு செய்யும் தொகை சென்ற 1931ம் வருஷத்திற்கு மாத்திரம் 80,00,00,000 என்பது கோடி பவுன் அதாவது 1080,00,00,000 ஆயிரத்து என்பது கோடி ரூபாய் ஆகும்.

இதை தினக்கணக்காய் பிரித்தால் தினம் 1க்கு 2000000 பவுன் (இருபது லட்சம் பவுன்) அதாவது நாள் 1க்கு 27000000 இரண்டே முக்கால் கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகின்றது.

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமானது தனது அரசாட்சி வரி வரும்படியில் உள்ள ஒவ்வொரு பவுன் வரும் படியிலும் 13 ஷில்லிங் யுத்த தேசாபி மானத்திற்காக. தேசத்தைக் காப்பாற்ற தேசிய கடனுக்கும் சேனை தளவாடங் களுக்காக அதாவது

யுத்தக் கடனுக்கு வட்டி 0 - 9 - 0

யுத்த வீரருக்கு பென்ஷன் 0

- 1 - 3

தற்கால ராணுவத்திற்கும் 0 - 2 - 9

தரைகப்பல் தளவாடத்திற்கும்

ஆக: 0 - 13 - 0

ஷி பதின்மூன்று ஷில்லிங் போக பாக்கி இருக்கும்

ஷில்லிங்கில் கல்விக்கு 0 - 1 - 5

உத்தியோக பென்ஷன் 0 - 1 - 3

தல தாபன உதவி 0 - 1 - 2

வேலை இல்லாதவர்களுக்கு பிச்சை 0
- 1 - 2

வீட்டு வசதி கோர்ட்டு வசதி வகையறாவுக்கு 0
- 0 - 8

போலீ 0
- 0 - 6

விவசாயம் சுகாதாரம் 0 - 0 - 2

சில்லரை 0 - 0 - 3

ஆக: 0 - 7 - 0

ஆக பிரஜைகளின் நன்மைக்கு என்று ஏழு ஷில்லிங்கும் செலவு செய்யப்படுகிறது.

அதாவது மேற்கண்ட யுத்தக் கடன் வட்டிக்காக என்று செலவு செய்யப்படும். 9 ஷில்லிங்கும் முதலாளிமார்களுக்கே போய்ச்சேரும் தேசாபிமானத்திற்காக ஏற்பட்ட காரியத்தின் பயனாய் இன்று முதலாளி மார்கள் தேச அரசினர் வரும் படியில் கிட்டத்தட்ட சரிபகுதியை உலக முள்ள ளவும் அனுபவிக்க மார்க்கம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டது.

எனவே பல கோடிக்கணக்கான மக்களை பலி கொடுத்து காயப்படுத்தி காணாமல் போகச் செய்ததும் அல்லாமல், மக்களிடத்தில் வாட்டிப் பிழிந்து வசூல் செய்யும் வரியிலும் நூற்றுக்கு 65 பாகத்தை தேசத்தைக் காப்பாற்ற என்னும் பேரால் இராணுவத்திற்கும், தள வாடங்களுக்கும் செலவு செய்தும், இந்த

தேசத்தில் இன்று பத்து லட்சக் கணக்கான மக்கள் வேலையில்லாமலும், ஜீவனத்துக்கு தங்களுக்கும் தங்கள் பெண்டு பிள்ளைகளுக்கும் அரை வயிற்றுக்கு போதுமான கஞ்சிக்கூட மார்க்கமில்லாமலும் தவித்து வருகிறார்கள். இது பாமர ஜனங்களுடைய - ஏழை ஜனங்களுடைய தேசாபிமான முட்டாள் தனமா? அல்லது பணக்காரனுடைய 'படித்த' கூட்டத்தாருடைய தேசாபிமான பித்தலாட்டமா? என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். அடுத்த வாரம் தேசியக்கடன் என்றால் என்ன? என்பதைப் பற்றி எழுதுகிறேன்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 11. 12. 1932

இது தானா தேசியம்?

மத விஷயங்களிலுள்ள குற்றங்களும், கொடுமைகளும், ஒழுக்கக் குறைவுகளும் தேசிய விஷயத்தில் இல்லையென்று யாராலும் சொல்ல டியாது.

பொதுவாகவே தேசியம் என்னும் வார்த்தையை அர்த்தமற்றது என்றும், மோசக் கருத்துக் கொண்டது என்றும், அதில் பணக்காரத் தன்மை பிரதிபலிமூபதோடு, அது பணக்காரத் தன்மையை ஆதமூபதற்கென்று கற்பிக்கமூபட்டதென்றும் பல தடவை கூறி வந்திருக்கிறோம்.

நிாம் மாத்திரமல்லாமல் பல மேல்நிாட்டு அறிஞர்களும் தேசியத்தின் தன்மையைமூ பற்றிக் குறிமூபிட்டிருக்கிறார்கள். ஜான்சன் என்கின்ற ஒரு மேதாவி “தேசியம் (தேசாபிமானம்) என்பது வடிகட்டின அயோக்கியத்தன்ம்” என்று அதாவது “பிழைமூபுக்கு வழியில்லாதவர்களின் கடைசியான இழி பிழைமூபுக்கு மார்க்கமானது” என்று கூறி இருக்கிறார்.

இந்த அபிமூபிராயம் தல் தல் தேசியம், தேசாபிமானம் என்கின்ற வார்த்தைகள் எங்கு உண்டானதோ, அங்கு ஏற்பட்ட அபிமூபிராயமே தவிர இந்தியாவில் “தேசிய விரோதிகள்” “தேசத்துரோகிகள்” “சர்க்கார் குலாம்கள்” என்று “தேசாபிமானி”களால் கருதமூபடுகின்றவர்களால் சொல்லமூபட்டதல்ல. இது எமூபடியோ இருக்கட்டும் என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம்.

இன்று இந்திய தேசியவாதிகள், தேசாபிமானிகள் தேசியத்துக்கும், தேசாபிமானத்துக்கும் பத்திகை நிடத்தும் பத்திராதிபர்கள், தேசாபிமானத்தில் வயிறு வளர்க்கும் பிறவி – வாழ்க்கை தேச பக்தர்கள் என்பவர்களையு பற்றிச் சற்று கவனிமூபோம். இன்று இந்தியாவில் இந்திய சட்டசபைக்குத் தேர்தல்கள் நிடக்கின்றன. இது ஒரு அரசியல் விஷயம்.

இந்திய சட்டசபை அரசியல் டலம் ஜாதீய சம்மந்தமான – மனித சக வாய்வு சீதிருத்த சம்பந்தமான அதாவது ஜாதி, மத, பழக்க வழக்க சம்பந்தமாக ஒரு காடியம் செய்ய டியாது. டியும் என்றாலும் தேசியவாதிகள், தேசாபிமானிகள் என்று தங்களைச் சொல்லிக் கொள்கிறவர்கள் இது விஷயங் களை சட்ட சபைகளில் பேசுவோ, சட்டம் செய்யவோ ஒமூபுக் கொள்ளுவதில்லை. ஒமூபுக் கொள்வதானாலும் தேசமெல்லாம் ஒரே அபிமூபிராயமாய் அந்தந்த மத ஜாதிக்காரர்கள் எல்லோரும் ஒமூபுக் கொள்ளத்தக்கதாய் இருக்க வேண்டும் என்கின்றதான ஆகாத நபந்தனைகளையெல்லாம் சொல்லுகின்றவர்கள்.

இந்திய தேசாபிமானம் என்பதே இன்று இந்த தேசிய பணக்காரர்களுடைய செளகரியங்களைக் குறிமூபாய்க் கொண்டதும், பணக்காரர்கள் பண வருவாய் ிறையை சிறிதும் மாற்ற ிடியாததும், பணக்காரர்களுக்குழு பணம் பெருகிக் கொண்டு, வளர்ந்து கொண்டு போவதைத் தடுக்க ிடியாததும், தேச செல்வம் எல்லாம் ஒருவன் கைக்கே போவதானாலும் ஆட்சேபிக்க ிடியாததுமான கொள்கைதான் (தேசாபிமானத்தில்) இருந்து வருகிறதே தவிர, தேசம் தேச மக்களுக்குழு பொது – தேசத்தின் செல்வம், விளைபொருள், வர்த்தகம், போக்குவரத்து தொழிற்சாலை ஆகியவைகளின் பலன்கள் இந்த தேசத்து எல்லா மக்களுக்கும் பொது என்று சொல்லக்கூடிய காியங்கள் தேசாபிமானத்தில் இல்லவும் இல்லை. அதை அதில் சேர்த்துக் கொள்ள மகாத்மாக்கள் என்பவர்கள் தல் எந்த தேச பக்தர்களும் சம்மதிமூபதும் இல்லை. இமூபடிமூபட்ட யோக்கியதையுள்ள நிபர்கள் தாங்கள் சேர்ந்துள்ள ஸ்தாபனத்தையும், தாங்கள் சொல்லும் கொள்கைகளையும், தேசாபிமானம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருமூபதாலேயே தங்களை தேசாபிமானிகள் என்றும், தங்களோடு சேராதவர்கள் எல்லாம் தேசாபிமானிகள் அல்ல என்றும், தேசத் துரோகிகள் என்றும், தங்கள் ஸ்தாபனத்தான் குதிரைக்கு சமானமானது என்றும், மற்றவை கழுதைக்குச் சமானமானது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதனாலேயே தேசாபிமானம் என்பது வடிக்கடிய அயோக்கியதனம் என்றும் அதில் வாழ்கின்றவர்கள் உலகிலுள்ள பிழைப்புகளில் எல்லாம் மிக இழிவான பிழைப்பில் பிழைக்கின்றவர்களாவார்கள் என்றும் சொன்ன சொல்லையே பொன்னே போல் போற்றி பொன் எழுத்தில் எழுதி சொன்னவரை பொன்னே போல் வாழ்த்த வேண்டாமா என்று கேட்க்கின்றோம்.

இன்று சிறமூபாக இந்த நாட்டில் தன்னை ஒருவன் தேசாபிமானி என்று சொல்லிக் கொண்டாலோ, அல்லது அந்த ஸ்தாபனத்தில் சேர்ந்து கொண்டாலோ, அல்லது வேறு வழியில்லாமல் அதன் பயனாய் வாழ்வை நிடித்த ஆரம்பித்து விட்டாலோ, அவன் எவ்வளவு அயோக்கியனாய், இழி பிறமூபாய், ஒழுக்கக் கெட்டவனாய் இருந்தாலும் அவர்களுக்கெல்லாம் மேடை ஏறவும், வாயில் வந்ததைமூ பேசவும், மனதில் நனைத்ததை எழுதவும், பொய் பித்தலாட்டம் போக்கித்தனங்கள் செய்யவும் யோக்கியதைகள் ஏற்பட்டு விடுவது என்றால் இமூபடிமூபட்ட தேசாபிமானத்தையும், தேசியத்தையும், தேச பக்தியையும் வெட்டிமூ புதைக்க வேண்டாமா என்று கேட்க்கின்றோம்.

அதற்காக உயிர் போகுமளவும் பாடுபட்டு அதற்காக உயிர் விடி நேடுவதைமூ பெய்தொரு கிடைத்தற்கய்தொரு காயம் என்று கருத வேண்டாமா? என்று கேட்க்கின்றோம்.

தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் நிமது பாராட்டுதலுக்கு அவர் என்றே கருதுகிறோம். (நிமது பாராட்டுதலை அவர் லக்ஷியம் செய்யா திருந்தாலும் இருக்கலாம்) அவரை உண்மைத் தியாகிகளில் ஒருவராகவே கொள்ளலாம். அவரது நலைமையை மூ பார்த்தும் அவர் தேசாபிமானத்தால் பிழைக்க வேண்டிய அவசியமில்லாதவர் என்றே கூறுவோம்.

அதோடு கூடவே ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் கருதும் வழியில் தொண்டாற்ற, தியாகம் செய்ய, உயிர்விட அவரவருக்கு உண்மை உண்டு என்பதையும் நாம் ஒழுபுக் கொள்ளுகிறோம்.

என்றாலும் “காங்கிரஸ் ஒன்றுதான் தேசாபிமான ஸ்தாபனம். காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் தேசாபிமானிகள்” என்று சொல்லுவதும் “எவ்வளவுதான் ஒரு மனிதன் தனிமூபட்ட ிறையில் சொந்த வாழ்வில், எவ்வளவு அயோக்கியனாய், ஈனனாய் இருந்தாலும் அவன் காங்கிரசில் சேர்ந்து விட்டால் அவன் யோக்கியனாய் விடுவான்” என்றும், “அவனை யோக்கியனாகக் கருத வேண்டும்” என்றும் சொல்ல ின் வந்துவிட்டாரானால் பிறகு இவரை மூ பற்றி என்ன சொல்லுவது என்பது நிமக்குமூ புயவில்லை.

ஒரு சிட்டிகைச் சாம்பலை எடுத்து நெற்றியில் வைத்துக் கொண்டால் பெற்ற தாயாரை மூ புணர்ந்த பாபம் நிசமாகி சிவனுடைய பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொள்ளலாம் என்றும், “ஒரு தடவை ராமா என்றால் பல ‘ஜன்ம’ பாபங்கள் தீர்ந்து வைகுண்டம் சேரலாம்” என்றும் சொல்லும் வாக்கியங்களுக்கும் இதற்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று கேழ்க்கின்றோம். இதனால்தான் இத்தேசத்தில் உள்ள அயோக்கியர்கள், இழி தொழிலாளிகள் ஆகிய எல்லோரும் தாங்கள் யோக்கியர்களாகக் கருதமூபடலாம் என்று காங்கிரசில் வந்து சேருகிறார்கள் போலும்.

நிலாணா கொடுத்துக் காங்கிரசில் சேர்ந்து விடுவதினால் ஒரு மனிதன் யோக்கியனாகி விடலாம் என்று ராஜகோபாலாச்சாரியார் போன்றவர்கள் வாயினால் சொல்லமூபட்டு விடுமானால், மனிதன் அயோக்கியனாக, ஒழுக்க ஈனனாக, நிாணையமற்றவனாக, இழி வாழ்க்கைக்காரனாக வாழமூ பயமூபடுவானா? என்று தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களை வணக்கமாக கேள்க்கின்றோம். தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் தொண்டும், நிமது தொண்டும் பார்மூபனர் நின்மை, பார்மூபனர்ல்லாதார் நின்மை என்கின்ற தத்துவங்களின் போட்டித் தொண்டு என்று மாத்திரம் நாம் கண்ணியமாய் எண்ணி இருந்த எண்ணம், இமூபோது அயோக்கியர் – யோக்கியர் என்கின்ற விஷயத்திலும், போட்டித் தொண்டு என்று சொல்ல

வேண்டியதாகின்றது என்றால் இதற்கு நாம் விசனமூபட வேண்டியதுதான்.

உலகம் எவ்வளவுதான் தந்திரங்களுக்கு அடிமையாகி விட்டது என்றாலும், இன்றைய நலையில் நினைவத்திற்கும், ஒழுக்கத்திற்கும் அதாவது நினையம் ஒழுக்கம் என்கின்ற வார்த்தைகளுக்கு மதிமூபு இருக்கின்றது என்றே கருதுகின்றோம். ஆதலால் நினையம் இல்லாதவனும், ஒழுக்கம் இல்லாதவனும் காங்கிரசில் சேர்ந்தால் ஒழுக்கமும், நினையமும் ஏற்பட்டு விடும் என்கின்ற வார்த்தையின் பயனாய் (அறிவுள்ள சங்கத்தில்) பிரதிசூலம் தான் ஏற்படுமே தவிர அனுசூலம் ஏற்படாதென்றே சொல்லுகின்றோம். அன்றியும் மனிதனின் பின் நலை, தியாகம், ஒழுக்கம், நினையம் தலியவை ஒன்றும் கவனிக்கமூபடாமல் வெரும் தேசாபிமானத்தையும், தேசாபி அந்த மானத்துக்கும் தாங்கள் சொல்லுவதையே அர்த்தமாக வைத்துக்கொண்டு “காங்கிரஸ் காந்தி ஆதலால் ஓட்டுச் செய்யுங்கள்” என்று சொல்லுவ தென்றால் அதன் தையத்தையூபார்க்கும்போது தங்களைத் தவிர மற்றவர்கள் எல்லாம் தூபுடர்கள், கபோதிகள், களிமண் உருண்டைத் தலைகள் என்று கருதி இருமூபதாகத்தான் நனைக்க வேண்டி இருக்கிறது.

இன்றையத் தினம் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களை நாம் ஒரு கேழ்வி கேள்கின்றோம்.

அதாவது தோழர்கள் சத்தியநர்த்தி அய்யர் அவர்களுக்கும், ராமசாமி தலியாருக்கும் எந்த விஷயத்தில் என்ன வித்தியாசம்?

தோழர் அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் என்பவருக்கும், டாக்டர் வரதராஜுலுவுக்கும் எந்த விதத்தில் என்ன வித்தியாசம்?

தோழர் குமாரசாமி ராஜா என்பவருக்கும் விருதுநிகர் வி.வி. ராமசாமி அவர்களுக்கும் எந்த விஷயத்தில் என்ன வித்தியாசம்?

தோழர் சாமி வெங்கிடாசலம் செட்டியார் அவர்களுக்கும், சர்.ஆர்.கே. ஷண்மகம் அவர்களுக்கும் எந்த விதத்தில் என்ன வித்தியாசம்?

தோழர் துதரங்க தலியார் அவர்களுக்கும், தோழர் நிபராஜ தலியார் அவர்களுக்கும் எந்த விதத்தில் என்ன வித்தியாசம் சொல்லக் கூடும் என்று கேழ்க்கின்றோம்.

5 ஸ்தானங்களுக்கு காங்கிரசின் பேரால் 5 பேரை நறுத்தி போட்டி போட்டுக்கொண்டு, காங்கிரசின் பேரால் என்று போடமூபட்ட ஆட்களைமூபா பற்றியோ, அவர்களின் யோக்கியதைகளைமூபா பற்றியோ

ஒரு வார்த்தைகளைக் கூட எடுத்துமூ பேச யோக்கியதை இல்லாத நிலையில் இருந்து கொண்டு “காங்கிரசு, காந்தி, காங்கிரசில் சேராதவன் தேசத்துரோகி, ஆதலால் ஓட்டுச் செய்யுங்கள்” என்றும் “காங்கிரசுக்கும், காந்திக்கும் போர் நடக்கின்றது ஆதலால் ஓட்டுச் செய்யுங்கள்” என்றும் சொல்லுகின்றதினாலேயே இவர்களை எழுப்படி ஜெயித்து விடுவார்கள் என்பது நிமக்கு விளங்கவில்லை.

காங்கிரசின் பேரால் நறுத்தமூபட்ட கனவான்கள் என்பவர்கள் ஜாதி மதங்களைக் காழ்ப்பாற்றும் வருணாச்சிரமவாதிகளா? அல்லவா? என்று கேட்கின்றோம்.

ஒருவர் இருவர் ஒரு சமயம் அரை வருணாச்சிரமவாதிகளாய் இருக்கலாம். அல்லது வெளியில் சொல்லமூ பயமூபடுபவர்களாய் இருக்கலாம். வேறு விதத்தில் மற்றவர்களை விடக் காங்கிரஸ்காரர்கள் எழுப்படி உயர்ந்தவர்கள் என்று கேட்கின்றோம்.

தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரசில் பார்மூபன ஆதிக்கம் என்பதைத் தோழர் ராஜகோபலாச்சார்யர் அவர்களும், சில பார்மூபனரல்லாத காங்கிரஸ்வாதிகளும் ஒழுபுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். (ஆனால் ஏன் பார்மூபனரல்லாதாடில் தகுந்த ஆட்கள் வரக்கூடாது என்று கேட்கின்றார்கள். அது வேறு விஷயம்)

இந்தமூ பார்மூபனர்களின் கருத்து தமிழ் நாட்டில் எந்தமூ பார்மூபனரல்லாதாரும் தலை எடுக்கக் கூடாது என்பதைத் தவிர வேறு இல்லை என்பது காந்தியார், ஜவகர்லால் வரையில் எட்டிய உண்மையாகும்.

இந்தத் தேர்தலில் இவர்களுடைய நோக்கம் எல்லாம் பார்மூபனரல்லாத சுயபுத்தி உள்ளவர்கள் இந்திய சட்டசபைக்குமூ போகக் கூடாது என்பதைத் தவிர சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் தோழர்கள் ஆர்.கே.ஷண்மூகம், பி.வரதராஜமூ, ஏ.ராமசாமி மூதலியார் போன்றவர்கள் கண்டிமூபாகமூ போகக் கூடாது என்பதைத் தவிர வேறு இல்லை என்று உறுதியாகச் சொல்லுவோம்.

இம்நவரும் சென்றால், தமிழ்நாட்டில் பார்மூபனர்களை விட ஒவ்வொரு விதத்தில் திறமைசாலிகள் பார்மூபனரல்லாதாமூலும் இருக்கிறார்கள் என்பது உலகத்துக்கு விளங்கிவிடும். இதனால் தாங்கள் (பார்மூபனர்கள்) இதுகால வரையில் பார்மூபனரல்லாதாரைத் தமிழ்நாட்டை விட்டு வெளியாகாணங்களுக்குத் தெய்யாதபடி பத்திமூகை நலமும் விஷமூ பிரசாரம் நலமும் அடக்கி வைத்திருந்ததின் பயன் வீணாகமூ போவதுடன் தங்கள் யோக்கியதைகளும் வெளியாகி விடுமே என்கின்ற நிடுக்கமே அல்லாமல் வேறு ஒரு காரணமும் அல்ல.

எனவே இந்தக் கருத்தை மூக்கியமாய் வைத்துக் கொண்டுதான்

ஞானமற்ற - சுயநிலக்கார - வேலையில்லாக் கஷ்டத்தால்
துன்பமூபடுகிற - பொறாமைமூ பேய்க்கு அடிமைமூபட்ட பூதக்
கண்ணாடியை வைத்துக் கண்டுபிடிக்கத்தக்க யோக்கியதையுள்ள
பார்மூபனரல்லாதார்களை சுவாதினம் செய்து கொண்டு காந்தி,
காங்கிரஸ், தேசாபிமானம் என்று சொல்லிக் கொண்டு இமூபடிமூபட்ட
சூக்ஷியையும், பித்தலாட்டங்களையும் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்
என்பதை பார்மூபனரல்லாத சுயமயாதையுள்ள மக்கள்
உணரவேண்டும் என்று ஆசைபடுகின்றோம்.

முகத்தறிவு - கட்டுரை - 09.09.1934

தேசாபிமானம்

தேசாபிமானம், தேச பக்தி என்பவைகள் சுயநிலச் சூட்சி என்றும், தனிமூபட்ட வகுமூபு மக்கள் தங்கள் வகுமூபு நிலத்துக்கு ஆக பாமர மக்களுக்குள் புகுத்தமூபடும், ஒரு (வெறி) போதையென்றும் பல தடவை நிராம் சொல்லி வந்திருக்கிறோம்.

மற்றும் “தேசாபிமானம் என்பது காலிகளுக்கு ஏற்பட்ட கடைசி ஜீவனமார்த்தம்” என்று மேனாட்டு அறிஞர் ஒருவர் கூறிய ஆழாத மொழி என்றும் பல தடவை எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறோம்.

இவற்றை எந்த ஒரு தேசபக்தனும், தேசாபிமானியும் இதுவரை மறுக்கவே இல்லை என்பதோடு இவ்வாழாத வாக்கியங்கள் நறைந்த ஆங்கிலமூபு புத்தகங்கள் பாடமூபு புத்தகங்களாகவும் வைக்கமூபட்டு வந்திருக்கின்றன.

இனியும் யாருக்கு ஆவது இவற்றில் சந்தேகங்களிருக்குமானால் இன்றை அபிசீனியா, இத்தாலி யுத்த மேகங்களையும், இடியையும், மின்னலையும் பார்த்தால் கண்ணாடியில் ிகம் தெவதுபோல் விளங்கும். மற்றும் தேசாபிமான விஷயமாயும், தேசங்களைக் காழ்பாற்றும் விஷயமாயும் பல தேசக் காவலர்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற சர்வதேச பாதுகாழ்புச் சங்கத்தின் யோக்கியதையையூபு பார்த்தாலும் தெய்யும்.

இளைத்தவனை வலுத்தவன் கொடுமைமூபுடுத்துவதும்,

ஏமாந்தவனைத் தந்திரசாலி ஏமாற்றுவதும் தான் இன்று ஆஸ்திகர் களுடைய கடவுள்களின் இரண்டு கண்களாகவும், தேச பக்தர்கள், தேசாபிமானிகள் என்பவர்களின் ஜீவநிாடியாகவும் இருந்து வருகின்றன.

இந்த இரண்டு காயங்களுக்கு ஆகத்தான் அதாவது இம்சித்தல், ஏமாற்றுதல் ஆக இரண்டு காயங்களுக்கு ஆகவும் அவை நரந்தரமாகவும், ஒழுங்காகவும், பத்தியாகவும் நிடைபெறுவதற்கு ஆகவேதான் உலகில் கடவுள், மதம், மோட்சம், நிரகம், சாஸ்திரம், புராணம், அரசு, பிரதிநிதித்துவம், சட்டசபை, சட்டம், போலீசு, நீதிபதி, சிறைக்கூடம், சத்தியம், நீதி, ஒழுக்கம், ஒழுங்கு ிறை, யோக்கியம், பசுத்தம், பெயவர் வாக்கு, மகாத்தமாக்கள் சேவை, தெய்வத் தன்மை பொருந்தியவர்கள் அவதாரம் என்பன போன்ற சர்க்கரை பூசிய பாஷாணங்கள் இன்று உலகில் கற்பிக்கமூபட்டு இருந்து செல்வாக்குமூபு பெற்றோ பெறாமலோ காழ்பாற்றமூபட்டு வருகின்றன.

ஜமூபான் சைனாவோடு போர் தொடுத்தபோது ஜமூபானுக்கு அதன் வியாபாரமூபு பொருள் விற்பதற்கு நிாடுகள் இல்லை. அதற்குமூபு போதிய

துறை ிகமில்லை. மற்ற நூடுகளைமூ போல் அதற்கு குடியேற்ற நூடு இல்லை என்பது போன்ற காரணங்கள்தான் வெளிமூபடையாகவே சொல்லமூபட்டன.

இத்தாலி அபிசீனியாமீது போர் தொமூபதற்கும் இந்தக்காரணங்கள் தான் இன்று ிக்கியமாகச் சொல்லமூபடுகின்றன. பிறகு பிறத்தியாரை ஏமாற்ற ஏதோ மொண்டிச் சாக்குகள் பஞ்சாயத்தில் பேசமூபடுகின்றன.

சர்வதேசமூ பாதுகாமூபுச் சங்கத்தில் யுத்தத்துக்கு சம்பந்தமூபட்ட நூடுகள் போக மற்ற நூட்டு அங்கத்தினர்களோவெனில் உலகத்துக்கோ தங்களுக்கோ சயென்று பட்டதை வெளியில் சொல்லவே மயங்குகின்றார்கள்.

காரணம் என்னவென்றால் யுத்தத்தில் சம்பந்தமூபட்டு வலுவில் தாக்க ிறப்பட்ட நூடுகள் மற்ற பிரநந்திகளைமூ பார்த்து, “உங்களுக்கு மாத்திரம் வியாபாரத்துக்குமூ பல நூடுகள் இருக்கின்றன. நீங்கள் மாத்திரம் உங்கள் தேசமல்லாமல் வேறு பல தேசங்களை குடியேற்ற நூடாகவும் அனுபவிக் கிறீர்களே அது மாதி ிங்களுக்கும் வேண்டாமா?” என்று கேட்க ஆரம்பித்தால் தலைகுனிய வேண்டியவர்களாய் இருக்க வேண்டி இருமூபதால் “நிான் நூாகாமல் அடிக்கிறேன் நீ ஓயாமல் அழு” என்று சொல்ல வேண்டியதாய் விட்டன. சர்வதேச சங்கம் என்பது கண்டித்து உண்மையான எண்ணத்தோடு இத்தாலியைமூ பார்த்து ஒரு உறுமல் உறுமி இருக்குமானால், இன்று இத்தாலி வாவை ஒடுக்கிக் கொண்டு அடங்கி இருக்கும்.

ஜமூபான் சைனா சண்டையின் போதும், ஜமூபான் இஷ்டம் ஒரு அளவுக்கு பூர்த்தியான பின்பே சர்வதேச சங்கம் மிரட்ட ஆரம்பித்தது.

அதுபோலவே இத்தாலியின் உள் எண்ணம் பூர்த்தி ஆன பின்புதான் சர்வதேச சங்கம் மிரட்டும் போல் இருக்கிறது.

பொதுவாகவே சர்வதேச சங்கத்தை நிாம் ஒரு உண்மையான உலகமூ பாதுகாமூபுச் சங்கம் என்று சொல்ல ிடியவில்லை.

அதை வலுத்தவர்கள், தந்திரக்காரர்கள் பாதுகாமூபுச் சங்கம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

யோக்கியமான ஒரு சர்வதேச பாதுகாமூபுச் சங்கம் இருக்க வேண்டு மானால் அது உலக, எல்லா தேசங்களுக்கும் ஒவ்வொரு பிரதிநதியைத் தெ ிந்தெடுத்து, அந்தமூ பிரதிநதிகள் அடங்கிய சபைக்கு உலக அரசியல், ராணுவம் ஆகியவை ிழுவதையும் ஒமூபடைத்துவிட்டு, இன்று தனித்தனி ராஜாவாகவோ சர்வாதிகா யாகவோ இருமூபவர்களுக்கு ஜீவானாம்சம் கொடுத்து உட்கார வைத்து அச்சபைக்கு தலைவர்களாகத் தேசம், ஜாதி, மதம், கடவுள் செயல் என்கின்ற குறுகிய நூாக்கமற்று உலகம் எல்லாம் ஒரு

தேசமாகவும், மக்கள் எல்லாம் ஒரே (மனித) ஜாதியாகவும் கருதுபவராகவும்,

உலக சொத்துக்கள் எல்லா மக்களுக்கும் சொந்தமானது என்கின்ற சகோதர உணர்ச்சி உள்ளவராகவும் உள்ளவரைத் தலைவராகமு போட்டு ஆட்சி நிடத்தமுபடுமானால் அது உண்மையான சர்வதேச பாதுகாழுபுச் சங்கமாக இருக்கலாம்.

35 கோடி மக்கள் உள்ள இந்தியாவுக்கும், 45 கோடி மக்கள் உள்ள சைனாவுக்கும் (கிட்டத்தட்ட உலக ஜன சங்கத்தில் சபுகுதி உள்ள தேசங்களுக்கு) இன்று சர்வதேச சங்கத்தில் இருக்கும் பிரதிநதிகள் யார் என்பதும் அவர்கள் இந்த தேசங்களில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகளுக்கு என்ன உதவி செய்தார்கள் என்பதும், சர்வதேச சங்கத்தின் நீதியான ஆக்ஷியில் இவ்விரு தேச மக்களும் திருமுதியாய் கவலை இல்லாமல் மானத்தோடு வாழுகின்றார்களா என்பதும் கவனித்துமுபார்த்தால் இன்றைய சர்வதேச பாதுகாழுபுச் சங்கத்தின் யோக்கியதை தானாகவே விளங்கும்.

ஆகவே சர்வ தேசாபிமானச் சங்கத்தின் யோக்கியதையே இழுபடி இருக்கும்போது, இனி தனித்தனி தேசாபிமான சங்கத்தின் யோக்கியதையும் அச்சங்கத்தால் ஏற்பட்ட தேசமு பாதுகாழுபு யோக்கியதையும் எழுபடி இருக்கும் என்பதைமு பற்றி நாம் அதிகம் வர்ணிக்க வேண்டியதில்லை என்றே சொல்லுவோம்.

இந்திய தேசாபிமானம், தேசபக்தி என்பது இன்று ஒரு சாதாரண மனிதராகிய காந்தியாபுடம் அதாவது மகாத்மா என்பவபுடம் மக்கள் வைத்திருக்கும் – வைக்கும் பக்தி அபிமானம் ஆகியவற்றைமு பொருத்தே இருக்கிறது.

எவனாவது காந்தியாரை புட்டாள் என்று சொல்லிவிட்டாலோ அல்லது அவர் நிம்மைமு போல சாதாரண மனிதர்தான் என்று சொல்லி விட்டாலோ அதுவே இன்று எந்த மனிதனையும் தேசத்துரோகி என்றும், தேசாபிமானமற்றவர்கள் என்று சொல்லி விடுவதற்கும் பரீக்ஷிமுபதற்கும் போதுமான கருவியாய் இருக்கிறது.

இன்று இந்தியாவில் உள்ள தேசாபிமானம் பணச்செலவினாலும், பார்முபனமு பிரசாரத்தாலும் ஏற்படுவதே ஒழிய மற்றபடி மக்கள் சங்கத்துக்கு பொதுவாக உள்ள ஏதாவது ஒரு குறையையோ தேவையையோ உத்தேசித்து ஏற்பட்டதல்ல.

பார்முபான் தன்னை மனித சங்கத்தில் இருந்து பிபுத்துக் கொண்டு தான் மாத்திரமே மேல் ஜாதிக்காரன் என்றும், மற்றவர் தனக்கு தொண்டு

செய்யவே கடவுளால் பிறமூபிக்கமூபட்டவர்கள் என்றும் சொல்லுகிறவன், பணக்காரர்களாய் □தலாளிகளாய் இருக்கிறவர்களோ அவர்களுக்கும் அதுபோலவே தாங்கள் மற்ற சாதாரண மக்களிடம் இருந்து விலக்கமூபட்டவர்கள் என்றும், மற்ற மக்களிடம் தமக்கிஷ்டமான வேலை வாங்கிக் கொண்டு தமக்கிஷ்டமான கூலிகொடுக்கவே கடவுள் தங்களை சிருஷ்டித்துத் தமக்கு செல்வத்தைக் கொடுத்து மற்ற மக்களைத் தொழில் செய்யச் சிருஷ்டித்து இருக்கிறார் என்றும் கருதிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள்.

இவ்விரண்டு பேருக்கும் உள்ள வித்தியாசமெல்லாம் பார்மூபான் கூலி கொடுக்காமல் வேலை வாங்கிக் கொள்ள உ□மையுள்ளவன் என்பதும், பணக்காரன் ஏதாவது கூலி கொடுத்து வேலை வாங்க வேண்டும் என்பதும், தவிர மற்றமூபடி மற்ற ஜனங்களைவிட தாங்கள் மேலானவர்கள் என்பதிலும் இந்நலை கடவுளால் அளிக்கமூபட்டது என்பதிலும் வித்தியாசமான அபிமூபிராயமில்லவே இல்லை.

இமூபடிமூபட்ட இந்த இரண்டு கூட்டத்தாரும் சேர்ந்துதான் இந்தியாவின் தேசாபிமானத்துக்குக் கர்த்தாக்களாய் இருக்கிறார்கள்.

எமூபடி என்றால் பணக்காரன் பணத்தை பல லட்சக்கணக்காய் கொடுக்கிறான், பார்மூபான் தந்திரத்தை பிரயோகிக்கிறான். இருவரும் சேர்ந்து கூலிகளைமூபிடித்து தேசாபிமானமூபிரசாரம் நிடத்தி அதற்கு செல்வாக்கை உண்டாக்கி விடுகிறார்கள்.

ஆகவே இந்த இரண்டு கூட்டத்தார்களாலும் இவர்களுடைய கூலிகளாலும் நிடத்தமூபடும் தேசாபிமானம் பாமர மக்களுக்குமூபயன்படுமா அல்லது இந்த ஁ன்று கூட்டத்தையும் வெளியாக்கி அவர்களை ஒழிக்க □யற்சிக்கும் “தேசத் துரோகம்” பாமர மக்களுக்கு மூபயன்படுமா என்பதை அறிஞர்கள் யோசிக்க வேண்டும்.

இன்று நிம்□டைய பொது ஜனங்கள் அல்லது பாமர ஜனங்கள் என்பவர்களின் யோக்கியதை நிடம் அறியாததல்ல. அவர்கள் ஆண்களில் 100க்கு 90 தற்குறிகள் பெண்களில் 100க்கு 98 தற்குறிகள்.

அதோடு மாத்திரமல்லாமல் 100க்கு 50 பேர்களுக்கு மேல் ஜீவனத்துக்கு வேறு எவ்வித மார்க்கம் இல்லாமல் எந்தக் கா□யத்தையும் செய்தாவது ஜீவனம் நிடத்த வேண்டும் என்கின்ற கவலையும் பசிமூபிணியும் உள்ளவர்கள். எனவே இந்த நிடட்டில் நிண்மை – தீமை, யோக்கியன் – அயோக்கியன், சுயநிலக்காரன் – பொதுநிலக்காரன், சூட்சிக்காரன் – உண்மையானவன் என்கின்ற தன்மைகளைக் கண்டுபிடிக்கச் ச□யான அறிவும் யோக்கியதையும் பொதுமக்களுக்கு எமூபடி உண்டாகும்?

ஆகவே, யாரோ ஒரு சில நிபர்கள் தான் உண்மையாகவும் கவலையாகவும், உழைக்கக் கூடியவர்களாகவோ உண்மையை எடுத்துச் சொல்லக் கூடியவர்களாகவோ கிடைக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் பொது ஜனங்களால் மகாத்மா என்றோ, தேசாபிமானி என்றோ தேச பக்தர் என்றோ தேசியவாதி என்றோ கருதமுடக்க் கூடியவர்களாய் இருக்க ிடியாது என்பதோடு அவர்கள் “தேசத் துரோகியாயும், மதத் துரோகியாயும், நாஸ்திகர்களாயும்” தான் இருக்க ிடியும்.

அதோடு மாத்திரமல்லாமல் பொதுஜனங்களால் வசவு கேட்கவும் துன்புறுத்தமுடவும் வேண்டியவர்களாகவும் கூட இருக்கக் கூடும்.

எழுபடி இருந்தாலும் ிடிவில் “தேசத் துரோகிகள்” எனமுபடுபவர் களும் நாஸ்திகர்கள் என்னமுபடுபவர்களும் தான் வெற்றி பெறுவார்களே தவிர – அவர்கள் தான் வெற்றி பெற்றாக வேண்டுமே தவிர மற்றபடி இந்த ஜால வித்தையான தேசபக்தி வெற்றியடையவோ மக்களுக்குமு பயன்படவோ போவதில்லை என்பது உறுதி.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 29.09.1935

தேசபக்தி

தேசபக்தி என்னும் பேரால் இத்தாலியும் அபிசீனியாவும் போர் தொடங்கி இத்தாலி மக்களும் அபிசீனிய மக்களும் குளுமாயி கோயிலில் ஆட்டுக்குட்டி பலியிடமுபடுவதுபோல் பதினாயிரக்கணக்காய்முபலியிடமுபட்டு வருகிறார்கள். அதை (அந்த யுத்தத்தை) நீதியும் சமாதானம் என்னும் வல்லரசுகள் பத்திரமாய் காமுபாற்றி வருகிறார்கள்.

இன்னும் தேசபக்தி வலுக்க வலுக்க 10000-ம் 100000மாகி, 100000-ம் 10000000-ம் கணக்கான மக்கள் பலியிடமுபடமுபோகிறார்கள்.

நீதியும் சமாதானம் வலுக்க ஆரம்பித்தால் 10000000 கணக்கான மக்கள் கோடிக்கணக்காக பலியிடமுபடமு போகிறார்கள்.

ஆகவே தேசபக்தியின் பெருமைதான் என்ன! கடவுள் பெருமைதான் என்ன!

அபிசீனிய மன்னன் தனது பலி ஆடுகளைத் தேசபக்தி என்ற சங்கை ஊதித்தான் கூழுபிடுகிறான்.

இட்டாலி சர்வாதிகாரம் தன்னுடைய பலி ஆடுகளையும் தேசபக்தி என்கின்ற சங்கை ஊதித்தான் அழைக்கிறான்.

ஆகவே தேசபக்தி என்பது மக்களை மக்கள் பலிகொடுமுபதும் மக்களை மக்கள் பலி வாங்குவதும் தவிர வேறு ஒன்றையும் காணோம். அமுபடி வேறு ஏதாவது இருக்கக் கூடுமானால் அது ஜான்சன் என்னும் தத்துவஞானி சொன்னதுபோல் “தேசபக்தி என்பது காலிகளின் கடசி ஜீவனோபாயம்” என்பதாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

குடி அரசு - துணைத்தலையங்கம் - 13.10.1935